

39702

V. A. g. 59

39702

SVETO

PRAVILO

očitne službe božje

za slovenske duhovnije

Tržaško-Koparske škofije.

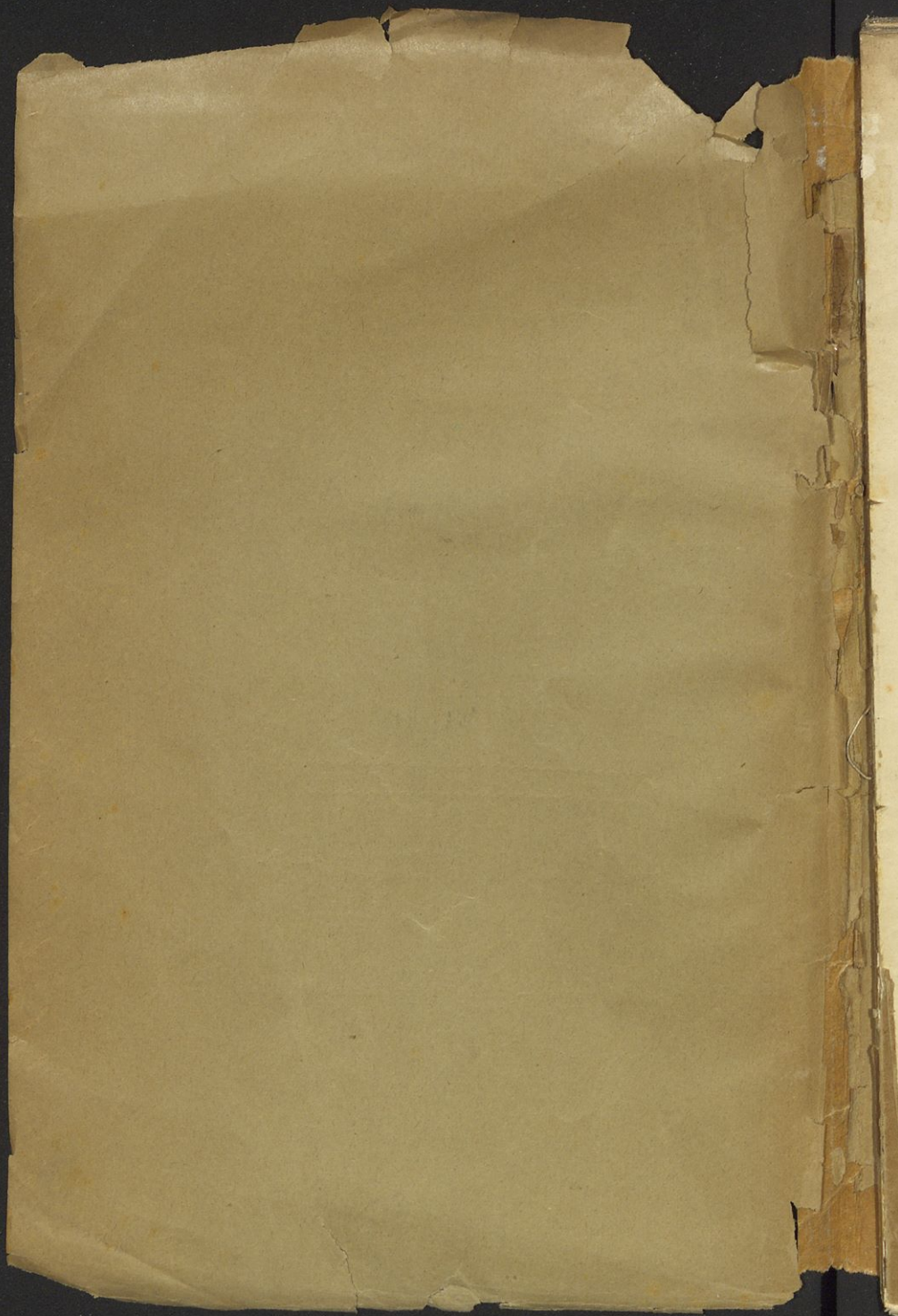
Po ukazu škofijskega ordinarijata.

V TRSTU.

Založila škofijska pisarna. — Tisek »Katoliške Tiskarne« v Ljubljani.

1892.

SVETO

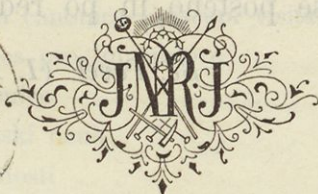

PRAVILO

očitne službe božje

za slovenske duhovnije

Tržaško-Koparske škofije.

Po ukazu škofijskega ordinarijata.

V TRSTU.

Založila škofijska pisarna. — Tisek »Katoliške Tiskarne« v Ljubljani.

1892.

Vsè naj se pošteno in po redu godí.

Sv. Pavel. (I. Kor. 14, 40.)

KAZALO.

	Stran
I. Aspersio aquae benedictae	1
II. Litanije vseh svetnikov	3
III. Lavretanske litanije	17
IV. Molitve za razne potrebe	29
V. Invocatio s. Spiritus	38
VI. Ob slovesni zahvali »Te Deum«	40
VII. Sveti križev pot	45
VIII. Processio theoforica in Festo SS. Corp. Christi	65
IX. Observanda in canonica Episcopi visitatione	75
X. Publicae preces pro Imperatore	87
XI. Molitve in resnice	93
XII. Kratek krščanski nauk	102
XIII. Tri božje čednosti	117
XIV. Molitve po tihi sv. maši	119

Popravek. Na str. 20. ste v molitvi: »Pod Tvojo pomoč . . .« za besedo »besednica« izostale besedi „*naša pomočnica*“:

KAZALO

1	I. Zgodovina knjige predhodne
17	II. Zgodovina tebe svetnikov
29	III. Lavrentovski listopis
38	IV. Motivne za razne pojave
46	V. Priloge s Spisane
49	VI. Ob slovenski knjizi - Te Proune
65	VII. Sveti križer pot
75	VIII. Proccasio theodora in Prou - S. Corp. (Jubil)
87	IX. Observantia in canonice Episcopi visitatione
98	X. Publicae pices pro Imperatore
103	XI. Motive in Prouce
117	XII. Kratk. krsanski namt
119	XIII. Pri boje sedosti
	XIV. Motive po listi st. inak

Priloga. Za št. 99 sta v motivu sledi Ikon
 poudarjati na besedo "obsevanje" toziste besedi "krsni
 pomolitev"

Aspersio aquae benedictae

diebus dominicis populo impertienda.*)

(Ex Missali Romano.)

Sacerdos celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus etiam tempore Paschali, accipiat a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus Ministros, incipiens Antiphonam: Aspérget me. Et Chorus prosequitur: Domine, hissópo, etc. ut infra.

Interim Celebrans aspergit Clerum, deinde populum, dicens submissa voce cum Ministris, Psalm. Miserere mei, Deus etc.

Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm 50: Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ÿ. Gloria Patri, etc.

Et repetitur Antiphona ad aspersionem aquae benedictae in Dominicis per totum annum: excepta Dominica de Passione, et Dominica Palmaram, in quibus non dicitur Gloria Patri; sed post Psalm. Miserere, repetitur immediate Antiph. Aspérget me; excepto etiam tempore Paschali, scilicet a

*) Benedictio haec praescripta tantum est ante Missam Conventualem, quando haec celebratur cum cantu et ministris. (S. R. C. 9./12. 1878.)

Dominica Paschae usque ad Pentecosten inclusive, quo tempore cantatur sequens Antiphona :

Vidi aquam egredientem de templo a látere dextro, allelúja : et omnes, ad quos pervenit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúja, allelúja.

Psalm. 117 : Confitémini Dómino quoniam bonus : quoniam in saeculum misericordia ejus.

Ÿ. Gloria Patri, etc.

Repetitur Antiph. Vidi aquam etc.

Finita Antiph. supradicto modo, Sacerdos, qui aspersit aquam reversus ad Altare, tans ante gradus Altaris, junctis manibus, dicat :

Ÿ. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. *(temp. Pasch. addit. Allelúja.)*

R. Et salutare tuum da nobis.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus :

Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis, qui custódiat, fóveat, protégat, vísitet, atque defendat omnes habitantes in hoc habitáculo. Per Christum, etc.

R. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

(Pri procesijah sv. Marka dan in križevi teden.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče z nebes, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabrijel,

Sveti Rafael,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas
Boga prosite!

Vse svete vrste zveličanih duhov, za nas
Boga prosite!

Sveti Janez Krstnik, za nas Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matevž,

Sveti Simon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Lukež,

Sveti Marko,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sveti Stefan, za nas Boga prosi!

Sveti Lovrenc, }
 Sveti Vincenc, } za nas Boga prositi!

Sveta Fabijan in Sebastijan, za nas Boga
 prosita!

Sveta Janez in Pavel, za nas Boga prosita!

Sveta Kozma in Damijan, za nas Boga
 prosita!

Sveta Gervazij in Protazij, za nas Boga
 prosita!

Vsi sveti mučenci, za nas Boga prosite!

Sveti Silvester, }
 Sveti Gregorij, }
 Sveti Ambrož, }
 Sveti Avguštin, } za nas Boga prositi!
 Sveti Jeronim, }
 Sveti Martin, }
 Sveti Nikolaj, }

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sveti Anton, }
 Sveti Benedikt, }
 Sveti Bernard, } za nas Boga prositi!
 Sveti Dominik, }
 Sveti Frančišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas
Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sveta Agata,		
Sveta Lucija,		
Sveta Neža,		
Sveta Cecilija,		
Sveta Katarina, Sveta Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,	}	reši nas, o Gospod!
Vsega greha,		
Svoje jeze,		
Nagle in neprevidene smrti,		
Skušnjav hudičevih,		
Jeze, sovraštva in vse hude volje.		
Duhá nečistosti,		
Treska in hudega vremena,		
Šibe potresa,		
Kuge, lakote in vojske, Večne smrti,		

S skrivnostjo svojega svetega večlo-
večenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

S svojim krstom in svetim postom,

S svojim križem in trpljenjem,

S svojo smrtjo in svojim pokopom,

S svojim svetim vstajenjem,

S svojim čudovitim vnebohodom,

S prihodom tolažnika sv. Duha,

V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki, prosimo Te, usliši nas!

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da svojo sv. cerkev vladaš in ohraniš,

Da pastirja apostolskega in vse cer-
kvene stanove v svoji sveti veri
ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve ponižash,

Da našega cesarja varuješ,

Da krščanskim kraljem in oblastni-
kom mir in pravo edinost daruješ,

Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir
in edinost daš,

Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš
in ohraniš,

prosimo Te, usliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
 Da našim dobrotnikom večne dari dodeliš,
 Da duše naše, naših bratov, bližnjih
 in dobrotnikov večnega pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni
 pokoj podeliš,
 Da nas uslišiš,
 Sin božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki greha sveta odjemlješ,
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

prosimo Te, usliši nas!

Oče naš itd. (tiho).

Ÿ. In ne vpeljaj nas v skušnjavo.
 R. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psal m 69.*)

O Bog! pridi mi na pomoč*, Gospod hiti mi pomagat.

Osramoteni naj bodo, in naj se sramujejo*), ki mojo dušo zalezujejo.

Zavrnejo naj se, in sram jih bodi*, ki mi hudo želé.

Odstopijo naj precej osramoteni*, kateri mi pravijo: prav! prav!

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé*, in v tebi radujejo.

Vselej naj rečejo: visoko hvaljen bodi Gospod!* kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak,* Bog pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti* Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetemu Duhu;* kakor je bilo v začetku, in zdaj, in vselej, in na vse večne čase. Amen.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom.

R. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod, močen turen.

R. Pred sovražnikom.

*) Se pôje pri procesijah po dokončanih litanijah.

- V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.
 R. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.
- V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehah.
 R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.
- V. Molimo za našega papeža I.
 R. Ohrani ga, Gospod! oživiljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.
- V. Molimo za našega škofa I.
 R. Gospod! ohrani in varuj ga vsega hudega.
- V. Molimo za našega cesarja I.
 R. Gospod! ohrani nam cesarja, in usliši nas, kedar zanj prosimo.
- V. Molimo za svoje dobrotnike.
 R. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.
- V. Molimo za verne mrtve.
 R. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
- V. Naj počivajo v miru.
 R. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

Ř. Pomagaj, moj Bog, svojim služabnikom,
ki v Tebe zaupajo.

Ÿ. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

Ř. In varuj jih z Sijona.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev.

Ř. In moje vpitje naj do Tebe pride.

Ÿ. Gospod z vami!

Ř. In s tvojim duhom.

(Naslednje molitve moli duhovnik stojé.)

M o l i m o !

O Bog, ki Ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse Tvoje služabnike, katere grehov veriga veže, usmiljenje Tvoje dobrote milostno odveže.

Usliši, prosimo, Gospod, prošnje ponižno prosečih, in odpusti nam grehe, ki se Ti jih obtožimo, da nam z odpuščanjem tudi mir dobrotljivo podeliš.

Skaži nam dobrotljivo, Gospod, svojo neizrekljivo milost, da nas ne le vseh grehov odvežeš, temuč tudi kazni, katero smo za nje zaslužili, rešiš.

Bog! ki Te greh žali in pokora tolaži, ozri se milostljivo na prošnje svojega ponižno prosečega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužujemo, od nas odvrni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I. in vodi ga dobrotljivo po potu večnega življenja, da bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

Bog, pastir in vladar vseh vernih, ozri se milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja I. škofiji postavil, dodeli mu, da svoje podložnike z besedo in zgledom k dobremu vodi, in s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da Tvoj služabnik naš cesar in kralj I., ki je po Tvojem usmiljenji cesarsko vladarstvo prejel, tudi prejema rast v vseh čednostih, da z njimi lepo ozališan more ostudnih grehov se varovati, in k Tebi, ki si pot, resnica in življenje, srečno priti.

Bog, od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca Tvojim zapove-

dim vdana, in časi po zatrtem strahu sovražnikov s Tvojo pomočjo varni in mirni.

Užgi z ognjem svetega Duha srca naša, Gospod, da Ti bomo s čistim telesom služili in z neomadežnim srcem prijetni bili.

Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih! podeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da usmiljenje, katero so vselej želeli, po božnih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! naša dejanja s svojim navdihnenjem in spremljaj je s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začnejo in po Tebi začete (dobro) končajo.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ živim in mrtvim in se usmiljuješ vseh, katere po veri in delih za svoje spoznavaš, prosimo Te ponižno, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri še na tem svetu živé, ali pa so se že od sveta ločili, po prošnjah vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščanje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ů. Gospod z vami.

R. In s tvojim duhom.

Ů. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

R. Amen.

Ů. In vernih duše naj po milosti božji v miru počivajo.

R. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. (Se moli petkrat.

Za vse potrebe krščanstva.

(Kadar se končajo litanije vseh svetnikov ob navadnih nedeljah pri popoldanski službi božji.)

M o l i m o !

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za katere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu Kristusu odvrni milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne in revne čase.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželске oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k Tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomoči.

Dodeli nam, Bog miru, pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrnj naša srca k pravi pokori in poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mrtve.

Tebi, Gospod, bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam Tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da Te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri

s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj.
 V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
 R. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast Bogu itd. (petkrat).

K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kateri vso sladkost v sebi ima.

Molimo!

Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. R. Amen.

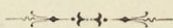
O p o m n j a: Sv. Marka dan, prošnji teden in ob drugih izrednih procesijah, moli ali pôje mašnik pred litanijami vseh svetnikov naslednje:

Ant. Exurge, Domine, adjuva nos: et libera nos propter nomen tuum.

Ps. Deus, auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

In ponovi se Ant. Exurge, Domine itd.

Potem se začnejo peti litanije vseh svetnikov. Kadar se zapoje: Sveta Marija . . . vsi vstanejo in se uvrstijo v procesijo; nadaljuje se popevanje litanij do molitev po litanijah, ki se opravijo v cerkvi, kamor se vodi procesija. Ako je pot daljša, naj se moli poleg litanij sv. rožni venec, in popevajo spokorne pesmi.

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih Matere Božje in ob sobotah, in adventne nedelje.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče z nebes vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

} za nas Boga
prosi!

Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati najsvetejša,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turen kralja Davida,
 Turen slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,

za nas Boga prosí!

Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznovavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega greha
 spočeta,
 Kraljica svetega rožnega venca,

za nas Boga prosi!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ,
 zanesi nam, Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ,
 usliši nas, Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ,
 usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

(Duhovnik :) Gospod, usmili se nas! Oče naš. Češčena si Marija.*)

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja Porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospá, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ů. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

R. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Milost svojo, prosimo Gospod! v naša srca vlij, da, ki smo po angeljevem oznaenjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina spoznali, po njegovem trpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo. Po tem istem Kristusu Gospodu našem. R. Amen.

Ů. Prosi za nas, sveti Jožef!

R. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

*] Kadar se le molijo litanije, se tudi Oče naš itd. glasno moli; kadar se pojejo, pa navadno le prvo besedo Očenaš duhovnik pôje, a dalje tiho moli.

M o l i m o !

Naj nam presvete tvoje Matere za-
ročnika zasluženje pomaga, prosimo, Go-
spod, da, česar naša slabost ne premore,
nam bode po njegovih prošnjah pode-
ljeno. Kateri živiš in kraljuješ, Bog od
vekomaj do vekomaj. R. Amen.

(Kleče:) Češčena bodi Kraljica, Mati mi-
losti, življenje, sladkost in upanje naše,
bodi češčena! K Tebi vpijemo zapuščeni
otroci Evini. K Tebi zdihujemo žalostni
in objokani v tej solzni dolini. Obrni
torej, naša pomočnica, svoje milostljive
oči v nas in pokaži nam po tem revnem
življenji Jezusa, blaženi sad svojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka de-
vica Marija.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!
R. Da vredni postanemo obljub Kristu-
sovih.

M o l i m o ! *(stojé.)*

Vsegamogočni večni Bog! ki si telo
in dušo prečiste Dėvice matere Marije,
da bi vredno prebivališče Tvojega Sina
biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha
pripravil, daj, da bomo, ki se njenega

spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji vseh prihodnjih nadlog in večne smrti rešeni. Po istem Gospodu našem Jezusu Kristusu. R. Amen.

Molitev za vse potrebe.

Molimo!

Ponižno prosimo, Gospod, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohišstvo v vsi svetosti, očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobije in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude željé; daj nam zdravo vreme in dobro letino; dodeli milost našim prijateljem in neprijateljem; obvaruj to faro (duhovnijo) z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji (in hudega vremena), in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega hudega. In Tvoj sveti blagoslov pridi z nebes na nas, in vselej pri nas ostani. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. *R.* Amen.

(Pet očenašev in češčenasmarij in čast Bogu itd.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kateri vso sladkost v sebi ima.

M o l i m o !

Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. *R.* Amen.

NB. Ob slovesnih praznikih: »Tantum ergo« etc., »Genitori« etc. Ob navadnih nedeljah: »Sveto!« etc.

(Po Lavretanskih litanijah se molijo v nekih krajih tudi naslednje molitve v raznih dōbah leta):

(*Vselej*): Pod Tvojo pomoč pribežimo itd. kakor zgoraj str. 19.

Ů. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!
 R. Da vredni postanemo obljub Kristu-
 sovih.

M o l i m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, pro-
 simo, Gospod Bog! da vedno zdravje na
 duši in na telesu uživamo, in da bomo
 po častitih prošnjah presvete vselej device
 Marije sedanje žalosti rešeni in večnega
 veselja deležni.

Od 1. adventne nedelje do Božiča:

Ant. Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki
 ostanesh vrata nebeška in zgodnja danica!
 pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi
 vstati; Ti, ki si svojega Stvarnika pre-
 čudno rodila, Devica pred in potlej ostala,
 ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje,
 usmili se grešnikov.

Ů. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

R. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o !

Milost svojo, prosimo, Gospod! itd.

kakor zgoraj str. 20.

Od Božiča do Svečnice:

Ant. Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; Ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si Devica čista ostala.

Ř. Prosi za nas, božja Porodnica!

M o l i m o !

Bog, kateri si po rodovitem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti začetnika življenja, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina Tvojega.

Od Svečnice do velikega četrтка:

Ant. Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angeljev gospá; češčena korenina, češčena Ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo

vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

Ÿ. Hvalimo Te, Devica presveta.

R. Daj nam moč zoper tvoje sovražnike.

M o l i m o !

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete božje Porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj vstanemo od svojih grehov.

Od velike sobote do I. nedelje po binkoštih:

Ant. Vesêli se, kraljica nebeška, aleluja!
 Katerega si zaslužila nositi, aleluja!
 Je vstal od smrti, kakor je rekel,
 aleluja!

Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Vesêli in raduj se, Devica Marija,
 aleluja!

R. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l i m o !

Bog, ki si po vstajenji svojega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi

materi Mariji Devici veselje večnega življenja dosežemo.

Od I. nedelje po Binkoštih do I. adventne nedelje:

Ant. Češčena bodi Kraljica itd. kakor str. 21.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo!

Vsegamogočni, večni Bog, itd. kakor str. 21.

Molitev za srečno zadnjo uro

(pred „Češčena bodi Kraljica“):

O milostljiva od vekomaj izvoljena mati Jezusova, prosimo po Tvoji in Tvojega ljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, katere sta imela Ti pod križem, On pa na križu, največ v tistej uri, ko se je njegova duša od njegovega telesa ločila, da nam na pomoč prideš, kadar se bodo naše uboge duše od naših teles ločile, in iste v svoje milostljive roke sprejmeš, in našemu Zveličarju, svojemu ljubeznjivemu Sinu Jezusu Kristusu izročiš; zdaj mi Tebi svojo dušo priporočimo za tisto zadnjo uro; ne zapusti nas, o Marija!

Molitev k svetemu Jožefu.

(Za mesec oktober.)

K Tebi, o sv. Jožef, pribežimo v svoji bridkosti in ko smo na pomoč klicali presveto Tvojo Nevesto, s polnim zaupanjem prosimo tudi Tvojega varstva. Pri ljubezni, ki Te je vezala z brezmadežno Devico, božjo Porodnico, in pri očetovski ljubavi, s katero si objemal Dete Jezusa, Te ponižno prosimo, da se milostno oziraš na dedščino, pridobljeno s krvjo Jezusa Kristusa, in da nam pomagaš v naših potrebah z mogočno svojo priprošnjo.

Čuvaj, skrbni varuh svete Družine, izvoljene otroke Jezusa Kristusa! Odvračaj od nas, ljubeznipolni Oče, vsako kugo zmot in spačenostij! Milostno z nebes podpiraj nas, mogočni varuh v sedanjem boju z močmi temè! In kakor si nekđaj Dete Jezusa iz smrtne nevarnosti otel, tako brani sedaj sveto cerkev božjo zalezovanja sovražnikov in vsakega nasprotovanja ter varuj vsikdar nas vse, da moremo po Tvojem vzgledu in s Tvojo pomočjo sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

Molitve za razne potrebe.

Zoper hudo vreme.

Od tvoje hiše, prosimo, Gospod, duhov hudobnost preženi in zračnih neviht zlobo odvrni.

Za dež.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo, in smo, podeli nam potrebnega dežja, da bomo v časnih rečeh dovoljno podpirani — s toliko večim zaupanjem po nebeških hrepeneli.

Za lepo vreme.

Usliši nas, Gospod! ki k Tebi kličemo in podeli nam, ki Te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici trpimo, po Tvojem usmiljenji Tvojo dobroto občutimo.

Za odvrnitev kužne bolezni.

Bog! ki ne želiš smrti, ampak pokore grešnikov, poglej milostljivo na svoje ljudstvo, ki se k Tebi povrača, da šibe svoje jeze, ker Ti je pobožno udano, dobrotljivo od njega odvrneš.

Ob času vojske.

Bog! ki vojske uničiš in nasprotnike v Tebe zaupajočih s svojo mogočno brambo premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki Te usmiljenja prosijo, da Te po zatrti sili sovražnikov z neprenehano zahvalo častimo.

Za mir.

Bog! od katerega so svete želje, dobri sveti in pravična dela, daj svojim služabnikom tisti mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca Tvojim zapovedim udana, in časi po zatrtem strahu sovražnikov, s Tvojo pomočjo varni in mirni.

Za srečno izvolitev novega papeža (ali škofa).

S ponižnim srcem prosimo Te, Gospod! da po svoji dobroti sveti rimski cerkvi (tržaško-koparski škofiji) tacega papeža (škofa) podeliš, kateri bode Tebi zavoljo dobrotljive skrbi za nas vselej prijeten, in nam, Tvojemu ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja v slavo Tvojega imena, vselej častitljiv.

Za bolnika.

Vsegamogočni Bog, Ti večno zdravje vernih! usliši nas, ki za Tvojega bolnega

služabnika (tvojo bolno služabnico) I. pomoči Tvoje milosti prosimo, da zdravje zadobi in se Ti v Tvoji cerkvi zanj zahvali.

Ob živinski kugi.

Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, ponižno prosimo, da nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našem itd.

Ob suši.

Molijo se litanije vseh svetnikov, in po prošnji: **Da sad zemlji daš in ohraniš . . . se dvakrat moli: Da svojim vernim potrebnega dežja dodeliš, prosimo Te, sliši nas!** Po dokončanih litanijah se moli: **Oče naš** (itd, na tiho).

Ÿ. In ne vpeljaj nas v skušnjavo.

R. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 146.

Hvalite Gospoda, ker je dobro hvalo peti,* prijetna in lepa bodi hvala našemu Bogu.

Gospod zida Jeruzalem,* in zbira Izraelove razkropljence.

On ozdravlja nje, ki so potrtega srca,* in njih rane obvezuje.

On šteje množino zvezd,* ter jih kliče vse po imenu.

Velik je naš Gospod, in velika je njegova moč,* in neizmerna je njegova modrost.

Gospod vzdiguje pohlevne,* grešnike pa do tal ponižuje.

Pojte Gospodu zahvalo,* prepevajte našemu Bogu na citrah.

On zagrinja nebo z oblaki,* in dež pripravlja zemlji.

On daje, da trava raste po gorah,* in zelišče ljudem v službo.

On daje živež živini* in mladim vranom, ki ga kličejo.

Nima veselja nad močjo konjikov,* tudi ne dopadenja nad pešci.

Gospod ima dopadenje nad njimi, ki se ga bojé,* in nad temi, ki upajo v njegovo milost.

Čast bodi Očetu itd.

Ÿ. Zagrni, Gospod! nebo z oblaki.

R. In pripravi dežja zemlji.

Ÿ. Da trava požene na gorah.

R. In zelišče v službo ljudem.

- V. Razmôči gore od zgoraj.
 R. In zemlja bo polna sadú Tvojih del.
 V. Gospod! usliši mojo molitev.
 R. In moje vpitje naj pride do Tebe.
 V. Gospod z vami.
 R. In s tvojim duhom.

M o l i m o !

O Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da, ko v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, s toliko večjim zaupanjem za večne dobrote prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog, da, ki v svojih nadlogah v Tvojo milost zaupamo, nas Tvoja pomoč vedno vseh nevarnosti obvaruje.

Daj nam, prosimo, o Bog, zdravega dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostljivo namôči. Po Gospodu našem itd. R. Amen.

- V. Gospod z vami.
 R. In s tvojim duhom.
 V. Hvalimo Gospoda.
 R. Bogu bodi hvala.

Ů. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši!

R. Amen.

Ů. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

R. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. (Petkrat.)

Za lepo vreme.

Molijo se litanije vseh svetnikov, in po prošnji: **Da sad zemlje daš in ohraniš . . .** se dvakrat moli: **Da svojim vernim lepo vreme dodeliš, prosimo Te, usliši nas!**

Oče naš itd. (tiho.)

Ů. In ne vpeljaj nas v skušnjava.

R. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 66.

Bog se nas usmili in nas blagoslovi,* naj razsvetli svoj obraz nad nami, in se nas usmili.

Da spoznamo Tvojo pot na zemlji,* nad vsemi narodi Tvoje zveličanje.

Ljudstva naj Te slavé, o Bog!;* slavé naj Te vsa ljudstva.

Veselé in radujejo naj se narodi;* ker Ti sodiš ljudstva po pravici, in sodiš narode na zemlji.

Ljudstva naj Te slavé, o Bog! slavé naj Te vsa ljudstva;* zemlja bo dala svoj sad.

Blagoslovi naj nas Bog, naš Bog; blagoslovi naj nas Bog,* in bojé naj se ga vse pokrajine zemlje.

Čast bodi Očetu itd.

Ÿ. Gospod! Ti si poslal veter na zemljo.

Ř. Ter je jenjalo deževati spod neba.

Ÿ. Kadar bom nebo z oblaki prevlekel.

Ř. Se bode moja mavrica prikazala, in se bodem spomnil svoje zaveze.

Ÿ. Gospod! poglej z milostljivimi očmi na svoje služabnike.

Ř. In blagoslovi jih, ki v Té zaupajo.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev!

Ř. In moje vpitje naj pride do Tebe.

Ÿ. Gospod z vami.

Ř. In s tvojim duhom.

M o l i m o !

Bog, ki Te greh žali, in pokora tolaži, ozri se milostno na prošnje svojega k Tebi kličočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužujemo, od nas odvrni.

Usliši nas, o Gospod! ki k Tebi zdihujemo, in dodeli nam, Te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici trpimo, s pomočjo Tvoje milosti Tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! Tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd. (Konec kakor str. 33. pri molitvi ob suši.)

Ob mrenji in kugi.

M o l i m o !

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnjo blažene in častitljive božje porodnice Marije vselej Device, in svetega Sebastijana, mučenika, in vseh svetnikov reši svoje ljudstvo vsega strahú svoje jeze, in otmi po obilnosti svojega usmiljenja.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpuščenje prejmemo, in se vedno Tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in mrenje milostljivo odvrni; naj umrljivi človek spozna,

da po Tvoji jezi take šibe pridejo, in po Tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Oče naš. Češčena Marija itd. (Petkrat).

Ob sleherni nadlogi.

Ne zavrzi, vsegamogočni Bog, svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas ne le vseh grehov odvežeš, temuč tudi šib, katere zanje zaslužimo, rešiš.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije, vselej Device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odvrni srd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališče in moč, začetek vseh dobrot! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da, kar s

zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po
Gospodu našem itd. R. Amen.

Oče naš itd. Češćena si Marija! itd.
(Petkrat.)

Invocatio s. Spiritus.

(In festo *Circumcisionis* D. N. J. Chr.; in *Dominica Pentecostes*. Initio anni scholastici. In *Primitiis*. In *solemni installatione parochi* etc.)

Hymnus.

1. Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti pectora.	4. Accende lumen sensibus
Infunde amorem cordibus
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.
2. Qui diceris Paráclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, charitas
Et spiritalis unctio.	5. Hostem repellas longius
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te praevio,
Vitemus omne noxium.
3. Tu septiformis munere,
Digitus paternae dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.	6. Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium:
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.
7. Deo Patri sit gloria *)
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paráclito
In saeculorum saecula. Amen.

Ÿ. Emitte Spiritum tuum et creabuntur.
R. Et renovabis faciem terrae.

*) Extra tempus Paschale ultima Strophæ erit:

7. Deo Patri sit gloria
Ejusque soli Filio
Cum Spiritu Paráclito
Nunc et per omne saeculum. Amen.

Oremus.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

K svetemu Duhu.

1. O pridi stvarnik sveti Duh,
Obišči pamet, dušo nam.
Napolni z rajsko milostjo
Srcá, katera stvaril si.	4. Prižgi razumu pravo luč,
Ljubezen v srca nam izlij,
Slabosti trupla našega
Daj krepko nam prenašati.
2. Saj pravimo Ti tolažnik,
In dar Boga neskončnega,
Ljubezen, ogenj, živ student,
Mazilo blago naših duš.	5. Odženi v stran sovražnika.
Dodeli nam pokoja dár,
Pod Tvojim vodstvom bomo
Ogibali škodljivega.
3. Darov sedmerih vir si Ti,
Desnice prst Očetove,
Očetova obljuba Ti
Z jeziki grla bogatiš!	6. Po Teb' poznamo Očeta naj,
Poznamo Sina Božjega,
Da Ti obéh si lastni Duh,
Naj vedno trdno verjemo.
7. Očetu slava naj doni,
In Sinu, k' je od smrti vstal
In Duhu trikrat svetemu
Na večne čase večnosti. Amen.

Ÿ. Pošlji svojega Duha in vse bode prerojeno.

R̄. In obnovil boš obličje zemlje.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev.

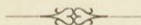
R̄. In moje vpitje naj do Tebe pride.

Ÿ. Gospod z vami.

R̄. In s tvojim duhom.

Moliĥo!

Bog, kateri si srca vernih z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v istem Duhu pravico spoznati in se njegove tolažbe vselej veseliti. Po Kristusu Gospodu našem. R̄. Amen.

Ob slovesni zahvali.

„Te Deum“!

Officiator indutus amictu, alba, cingulo, stola et pluviati albi coloris stans ad infimum altaris gradum intonat: „Te Deum laudamus“! et reliquos hujus hymni versus alternatim cum assistentibus recitans prosequitur:

Te Deum laudamus: * Te Dominum confitemur.

Te aeternum Patrem * omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli,* tibi coeli, et universae potestates:

Tibi Cherubim et Seraphim * incessabili voce proclamant:

Sanctus,* Sanctus,* Sanctus* Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt coeli et terra * majestatis gloriae tuae.

Te gloriosus * Apostolorum chorus,

Te Prophetarum * laudabilis numerus,

Te Martyrum candidatus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclesia,

Patrem * immensae majestatis,

Venerandum tuum verum * et unicum Filium.

Sanctum quoque * Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae * Christe,

Tu Patris * sempiternus es Filius:

Tu, ad liberandum suscepturus hominem: * non horruisti Virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo: * aperuisti credentibus regna coelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes,* in gloria Patris.

Judex crederis * esse venturus.

(Sequens versus dicitur flexis genibus):

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni,* quos pretioso Sanguine redemisti

Aeterna fac cum Sanctis tuis * in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine,* et benedic haereditati tuae.

Et rege eos,* et extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies* benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in saeculum,* et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto* sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine: *miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos,* quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: *non confundar in aeternum.

Ÿ. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum.

℞. Et laudabilis et gloriosus in saecula.

Ÿ. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritu.

℞. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

Ÿ. Benedictus es Domine Deus in firmamento coeli.

℞. Et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in saecula.

(Officiator solus Choro respondente prosequitur:)

Ÿ. Benedic anima mea Domino.

℞. Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s .

Deus, cujus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae Majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes: ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

Deus, qui neminem in te sperantem nimium affligi permittis, sed pium precibus praestas auditum; pro postulationibus nostris votisque susceptis gratias agimus te piissime deprecantes: ut a cunctis semper muniamur adversis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum etc.

Ÿ. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

Oratio pro Imperatore.

Ÿ. Domine, salvum fac Imperatorem nostrum N.

R. Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

O r e m u s.

Quaesumus, omnipotens Deus, ut famulus tuus Franciscus Josephus, Imperator et Rex noster, qui tua miseratione suscepit imperii gubernacula, virtutem etiam percipiat incrementa, quibus decenter ornatus, vitiorum monstra devitare, hostes superare et ad te, qui via, veritas et vita es, gratiosus valeat pervenire. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Commemoratio Ss. Sacramenti.

Ÿ. Panem de coelo praestitisti eis. (*T. P. Alleluja.*)

R. Omne delectamentum in se habentem. (*T. P. Alleluja.*)

O r e m u s.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti; tribue quaesumus: ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

Po odpeti pesmi »Te Deum« (Tebe Boga hvalimo):

Ÿ. Hvaljen bodi Gospod, Bog naših očetov.

Ř. In hvale vreden, in častit vekomaj.

Ÿ. Hvalimo Očeta in Sina s svetim Duhom.

Ř. Častimo in povikšujmo ga vekomaj.

Ÿ. Hvaljen bodi, Gospod Bog, na nebu.

Ř. In hvalevreden, in častit in povikšan vekomaj.

Ÿ. Hvali, moja duša, Gospoda.

Ř. In nikar ne pozabi njegovih tolikih dobrot.

Ÿ. Gospod! usliši mojo molitev.

Ř. In moje vpitje naj pride do Tebe.

Ÿ. Gospod z vami.

Ř. In s tvojim duhom.

M o l i m o !

Bog! katerega usmiljenje nima števila, in katerega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo se Tvojemu premilostljivemu veličastvu za dodeljene dari, in prosimo vedno Tvojo milost, da, ki prošnikom dodeliš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč jih pripelješ k večnemu plačilu.

Bog! ki si srca svojih vernih po razsvetljenju svetega Duha učil, daj nam po ravno tem Duhu razumeti, kar je prav, in se njegove tolažbe vselej veseliti.

Bog! kateri nobenega, ki v Té zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošén dobrotljivo na pomoč prideš; zahvalimo se Ti za uslišane prošnje svoje in dopolnjene želje, in Te ponižno prosimo, da nas vselej vseh zoprnosti obvaruješ. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev za cesarja.

Ÿ. Gospod, ohrani našega cesarja I

Ř. In usliši nas, kadar k Tebi kličemo.

M o l i m o !

Prosimo, vsegamogočni Bog! da Tvoj služabnik, naš cesar in kralj, ki je po Tvojem usmiljenju cesarsko vladarstvo prejel, naj tudi prejema rast v vseh čednostih, da ž njimi lepo ozališan more ostudnih grehov se varovati, sovražnike premagati, in k Tebi, ki si pot, resnica, in življenje, srečno priti. Po Kristusu Gospodu našem. *R.* Amen.

Tantum ergo Sacramentum

Veneremur cernui,

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui;

Praestet fides suplementum

Sensuum defectui.

Genitori Genitoque

Laus et jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit et benedictio;

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio. Amen.

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil. (*T. P.* Alleluja.)

R. Kateri vso sladkost v sebi ima. (*T. P.* Alleluja.)

M o l i m o !

Bog, kateri si nam itd. (kakor str. 16.).

Sveti križev pot.

Darovanje.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duhom naša dejanja in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej s Teboj začnejo in v Tebi začete končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oh, pridite stvari!
 Kaj, glejte, se godí;
 On, ki nas vse žíví,
 Strašno za nas trpí.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz celega srca, da sem kedaj Tebe, o največja dobrota, razžalil. Darujem Ti ta sveti križev pot, Tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavaljo mene ubozega grešnika hodil. Vseh odpustkov se želim udeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potrebno. Prosim Te, o Jezus!

dodeli mi milost in moč, da s svetim križevim potom v tem življenju Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim.

(Zdaj daruj Bogu odpustke za-se in za tiste, za katere mu jih darovati želiš, da jim bodo v prid, rekoč: Popolne odpustke darujem za duše svojih starišev, bratov, sester, sorodnikov, dobrotnikov, prijateljev, za vse tiste duše, za katere sem dolžan moliti, katere moje molitve najbolj potrebujejo; za tiste duše v vicah, katere so najbolj pozabljene, in za tiste, katere so najbližje odrešenja.)

Razbičan, zapljuvan,
In kronan, zasramvan.
Pred sodbo je peljan.
Nedolžno v smrt izdán.

I. Postaja.

Jezus je k smrti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se velikokrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti

obsodil. Obrni se torej k njemu; jokaj in vzdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je Tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj zame, nevredno stvar, ječo, vrvi, okove in tepenje trpel, in se k tako grozoviti smrti obsoditi dal? Oh, to je zadosti ganiti moje srce, da objokujem vse pregrehe, katere sem s svojim jezikom storil. Obžalujem jih tedaj in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje! Prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Glej, križ mu naložé,
Na ranjene ramé;
Oh, Jagnje božje gré,
In nese vseh dolgé.

II. Postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil!

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti

križ objame, in kako potrpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče. Kaj ne véš, da brez križa ni mogoče nebeskega veselja zadobiti? Objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne Tebi, o Jezus! ne Tebi, ampak meni se spodobi križ. O težki križ, katerega so Ti moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo milost in moč, vse križe objeti, katere sem s svojimi grehi zaslužil. Stôri, da bom svoj križ voljno objel in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s Tvojo služabnico, sveto Terezijo iskal in želel: trpeti ali umreti, umreti ali trpeti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Opešal je v močéh,
Podrè ga križ, naš greh;
Vtopljen v svetá dolgéh
Leží potrtn na tléh.

III. Postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil!

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in suvajo. Vendar ni slišati žalovanja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa vzdihuješ in tožiš, ako le majhen križ občutiš ali zoprno besedo slišiš. Oh! odpovej se svoji nepotrpežljivosti, napuhu in ničemurnosti, ter vzdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zavrženi grešnik klečim pred Tvojimi nogami. Oh, kolikokrat in v kako velike grehe sem padel! Kolikokrat sem se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus! stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri Tebi iščem, da bi ves čas svojega življenja nikdar in nikoli več v smrtni greh ne padel, in tako ob smrtni uri zveličanje upati zamogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Oh, žalostni spomin!
Ko sreča Mater Sin;
Nji gre meč bolečin,
Do srca globočin.

IV. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ź. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče tebi Marija. „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. „Oh, zapusti že enkrat grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in muk trpiva.“ O grešnik, kaj praviš na to? Reci tedaj in vzdihni s celim srcem:

O Božji Sin Marije! O presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves potrt

in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajavec; s svojimi grehi sem ostril meč, kateri je vajino srce ranil. Oh, iz srca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svojem velikem usmiljenju mi dodelita milost, da ne bom nikdar več grešil, temuč da bom vajino grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljeval in svoje grehe objokoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se.

V. Postaja.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
 R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki je ničemurnosti tega sveta in željam mesá ves udan, ki svoje križe ne iz ljubezni do Jezusa, ampak ker se jih ubraniti ne

moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, vzbudi že svoje srce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, katerekoli ti pošilja tvoj Oče nebeški. Skleni ne samo vse zopernosti potrpežljivo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu zanje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim Te za toliko priložnosti, katere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi bo v tem življenju težavnega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašati in si s tem večno veselje zaslužiti. Stôri, o Jezus! da tukaj s Teboj jočem in trpim, potem pa se v nebesih vekomaj veselim.

Oče naš. Češčena si Marija. Cast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Zdaj s prtom Jezusa

Otrè Veronika;

V spomin obraz ji dá

Trpljenja britkega.

VI. Postaja.

Veronika podá Jezusu potni prt.

Ů. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem prtú sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa in s to ljubeznijo vtisni si njegov obraz v svoje srce. O kako srečen boš, ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem srcu in ž njim v večnost pojdeš. Da to milost zadobiš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te, vtisni v moje srce podobo svojega obličja, da bom brez prenehanja na Te mislil, noč in dan Tvoje grenko trpljenje pred očmi imel in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom Tvojega trpljenja si hočem svojo dušo nasitovati in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O jenjaj, grešni svet,
Ponavljat greh preklet.

VII. Postaja.

Jesus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabiljen od prevelikih bolečin, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa potrla in ga na tla vrgla, ker je prenašati ne more. Oh, zapusti svoj napuh in ne bodi več tako prevzetnega srca. Spokori se in skleni ponižniši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težkim križem ležiš, Te vendar molim in častim, kakor svojega mogočnega večnega Boga. Prosim Te, potêri moj napuh, vzemi meni iz srca vso ošabnost, da bom svojo ničemurnost spoznal, vsako zasramovanje ponižno sprejemal, in s tem milost zadobil, tudi s Teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Usmiljene žené!

Ne jokajte za mé:

Točíte za se le

Spokornih src solzé.

VIII. Postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
 R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v svojem srcu, kako zelo ti je treba žalovati in jokati: prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, ki zavoljo tebe toliko trpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš premišljevaje njegove grozovite muke trdovraten ostati? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skaže. Povzdigni se tudi ti k njemu z zaupanjem in vzdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako je to, da se moje srce ne topí od solz velike žalosti? Solze prosim, o Jezus, solze prave pokore in srčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem postanem deležen tiste milosti, katero si Ti tem revnim ženam skazal. O Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih oči, temuč poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažbe na zadnjem uro Tebe videti mogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Oh, Jezus omedlí,
Pod križem spet leží;
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spí.

IX. Postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakó veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel. Oh, kako Jezusa, to krotko in nedolžno ovčico, judje in ajdje, kakor stekli volkovi, tepejo, suvajo, semterje po trdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh, ki celó Sina božjega tako grozovito mučiš! Grešnik, ali ni tvoj ves potrti in zdelani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj z žalostnim srcem:

Vsegamogočni Bog! ki nebó in zemljo z enim prstom držiš, kdo Te je tako nevsmljeno vrgel? Oh, noben drug ne, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat

zabredel. Moja hudobnost ni jenjala grešiti in zato se je množilo Tvoje trpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri Tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem in trdno sklenem svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi Ti tisočkrat obljubim: nikdar več nočem grešiti. O moj Bog! nikdar, nikoli več ne!

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó;
Pijačo mu dajó,
Ostudno in grenkó.

X. Postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli duša! kako Jezusa, ki je zunaj na svojem životu že ves ranjen in stopen, še znotraj z grenkim žolčem mučijo. Poglej, kako on nesramožljivost, nespodobnost in ničemurnost tvoje obleke s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez

usmiljenja gledati? Oh, vrzi se k nogam svojega slečenega Jezusa in reci mu: O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Teboj in menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves s krvjo oblit; jaz pa ves ničemurn, poln sladnosti in veselja, ali vsaj tak biti želim. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus pelji me Ti na pravo stezo. Stôri, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke iz zoprne, da bom namesto njih želel Tvoje trpljenje občutiti in tako vreden postanem s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé;
In žreblji mu nové
Še rane naredé.

XI. Postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečene bolečine, katere je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so mu

rabeljni mesó, kite in žile z žebli prebôdli. Oh, kako je to, da tvoje srce žalosti ne poka, ko vidiš, da tvoji grehi tvojega Zveličarja tako neusmiljeno mučijo? Vsaj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah pred grehom in ljubezen do Tebe. In ker so tudi moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ pribili, stôri s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na Tvoj križ pribiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenji in smrti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati mogel.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Na križu tam visí,
Oh, sveta teče krí!
Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

XII. Postaja.

Jezus umrje na križu.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in premišljaj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa.

Poglej vse blede obličje božje; poslušaj, kakó prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku na desni strani obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeskemu Očetu, poslednjič umrje z nagneno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umrl? Res, umrl je na križu in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vé m in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tudi jaz Tebe križal. Pa koliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar Te slišim tudi za tiste prositi, ki so Te križali. Kaj hočem torej za Te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus, pripravljen sem in voljan vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo Tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem in jim želim vse dobro; zato pa tudi upam ob svoji smrtni uri Tvoj veseli glas slišati: „Še danes boš z menoj v raj!“

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Marija, k teb' hitim,
Tvoj'ga Sina častim;
Z vama dokler živim,
Rad jočem in trpim.

XIII. Postaja.

Jezusa s križa snamejo in ga v Marijino naročje položé.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kakó oster je bil tisti meč, ki je srce žalostne matere Marije prebôdel, kadar je ona svojega mrtvega sina v naročje vzela. Videla ga je vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tačas v svojem srcu občutila! Kateri pa je bil tako oster meč, ki je njeno srce prebôdel? Oh, tvoj greh je bil, ki je Jezusu življenje vzal in Marijino srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozoviti greh, skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne matere Marije in vzdihni k njej tako:

O kraljica vseh mučenikov, kedaj bom vreden prav razumeti Tvojo žalost in

trpljenje. Kedaj bom zadobil milost, Tvojo žalost v svojem srcu nositi in s Teboj trpeti? O velika Gospá! sprosi mi milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so Tebi tako žalost napravili; da bom ves skesan in spokorjen, v zaupanju in ljubezni do Tvojega božjega Sina umrl in po smrti s Teboj večno živel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Za nas umrlega
Molimo Jezusa;
In položimo ga
V grob svojega srcá.

XIV. Postaja.

Jezusa v grob položé.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil!

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Marije Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko so jim Jezusa odvzeli in v grob položili. Zlasti pa si k srcu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove matere, kadar so ji njenega

ljubeznjivega Sina iz naročja vzeli. V pre-mišljevanju le-té njene žalosti se moraš res sramovati, da si bil pri obiskovanju tega križevega pota tako mrzel in neob-čutljiv. Oh! vzdrami svoje srce vsaj zdaj pri zadnji postaji. Poljubi s spoštovanjem kamen božjega groba; položi v duhu vanj svoje srce, in pozdravi Jezusa v grobu rekoč:

O usmiljeni Jezus! ki si krvavi križev pot iz ljubezni do mene storil, počastim in molim Te v grobu ležečega. Oh, želim in hočem Te v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s Teboj sklenjen po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal in se v Tvoji milosti s tega sveta ločiti mogel. Po zasluženju Tvojega trp-ljenja, katero sem premišljeval, dodeli mi, da bo na zadnjo uro Tvoje sveto rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zad-nje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da svoje zadnje zdihovanje s tistim vzdi-hovanjem sklenem, s katerim si Ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti in potlej s Teboj na večne čase veselo živeti. Amen.

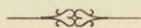
Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

O Jezus, hvala zdaj
Ti bod' in vekomaj,
Po Tvoji smrti daj
Nam priti v sveti raj!

S k l e p.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti lju-
bezni, s katero si svojega Sina Jezusa
Kristusa na svet poslal, in s katero je
On po svojem britkem trpljenju in grenki
smrti mene odrešil, Ti darujem ta sveti
križev pot, katerega sem s Tvojo milostjo
obiskal. Sprejmi to pobožno opravilo v
povikšanje svoje časti, v zahvalo za vse
meni in drugim podeljene milosti, za od-
puščenje grehov celega sveta, za pomoč
vernim dušam v vicah, zlasti za tiste, za
katere sem v začetku se moliti namenil. O
milostljivi Oče nebeški! glej na obličje
Kristusa, svojega Sina, sliši glas njegove
svete krvi, in bodi milostljiv meni ubo-
gemu grešniku! Amen.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus
Kristus in njegova žalostna Mati Marija!

PRECES

recitandae in processione theoforica, quae instituitur juxta
Rituale Romanum in Festo SS.

CORPORIS CHRISTI.

Cum Clerus ad singulas quatuor stationes perve-
nerit, et Ss. Sacramentum in altari depositum ac incen-
satum fuerit, *Diaconus* dicto: „Munda cor meum“
petit benedictionem more solito et cantat Evangelium.

AD PRIMAM STATIONEM.

Ÿ. Dominus vobiscum. — R. Et cum spiritu tuo.

✦ Initium sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Matth. 1.

Liber generationis Jesu Christi, filii David,
filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem
genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam et fra-
tres ejus. Judas autem genuit Phares et Zaram
de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron
autem genuit Aram. Aram autem genuit Ami-
nadab. Aminadab autem genuit Naasson. Naasson
autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz
de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth.
Obed autem genuit Jesse. Jesse autem genuit
David regem. David autem rex genuit Salomonem
ex ea, quae fuit Uriae. Salomon autem genuit

Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abias autem genuit Asa. Asa autem genuit Josaphat. Josaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Oziam. Ozias autem genuit Joathan. Joathan autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam. Ezechias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. Josias autem genuit Jechoniam et fratres ejus in transmigracione Babylonis. Et post transmigracionem Babylonis Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel. Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoch. Sadoch autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Dicto Evangelio, liber osculandus traditur Celebranti, qui etiam incensatur, et cantat sequentes preces, omnisque populus genuflectit.

Ÿ. A fulgere et tempestate,

℞. Libera nos Domine!

Ÿ. A peste, fame, bello, et ab omni malo,

℞. Libera nos Domine!

Ÿ. A subitanea et improvisa morte,

℞. Libera nos Domine!

Ÿ. Ut fructus terrae dare et conservare digneris,

℞. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris,

R. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Ut Dominum Apostolicum et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris,

R. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam,

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum,

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus (*stando*).

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti; tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus.

Deus, qui culpa offenderis, et poenitentia placaris, preces populi tui supplicantis propitius respice, et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte.

Omnipotens sempiternae Deus, miserere famulo tuo Pontifici Nostro N. et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis aeternae, ut te donante tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat. Per Christum Dominum Nostrum. R. Amen.

(*Deinde celebrans ascendit altare et dat benedictionem cum Venerabili*).

Coelesti Benedictione benedicatur, custodiatur et conservetur locus iste, et omnes in eo habitantes, agri quoque et terrae fructus. In nomine † Patris et Filii et Spiritus sancti. R. Amen.

AD SECUNDAM STATIONEM.

Ÿ. Dominus vobiscum. — R. Et cum spiritu tuo.

✠ Initium sancti Evangelii secundum Marcum.

Marc. 1.

Initium Evangelii Jesu Christi, filii Dei: sicut scriptum est in Isaia propheta. Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam; qui praeparabit viam tuam ante te. Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. Fuit Joannes in deserto baptizans, et praedicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad ipsum omnis Judaeae regio et Hierosolymitae universi, et baptizabantur ab eo in Jordanis flumine confitentibus peccata sua. Et erat Joannes vestitus pilis cameli et zona pellicea circa lumbos ejus: et locustas et mel silvestre edebat, et praedicabat dicens: Veniet fortior me post me, cujus non sum dignus procumbens solvere corrigiam calceamentorum ejus. Ego baptizo vos aqua: Ille vero baptizabit vos Spiritu sancto. Et factum est in diebus illis: Venit Jesus a Nazareth Galilaeae et baptizatus est a Joanne in Jordane.

Ÿ. A fulgure et tempestate,

R. Libera nos Domine!

Ÿ. A peste, fame, bello, et ab omni malo,

R. Libera nos Domine!

Ÿ. A subitanea et improvisa morte,

R. Libera nos Domine!

- V̇. Ut fructus terrae dare et conservare digneris,
 Ṙ. Te rogamus, audi nos.
 V̇. Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliare digneris,
 Ṙ. Te rogamus, audi nos.
 V̇. Ut Regibus et Principibus Christianis pacem et
 veram concordiam donare digneris,
 Ṙ. Te rogamus, audi nos.
 V̇. Domine exaudi orationem meam,
 Ṙ. Et clamor meus ad te veniat.
 V̇. Dominus vobiscum.
 Ṙ. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s .

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti; tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Deus regnorum omnium et christiani maxime protector Imperii, da servo tuo Imperatori Nostro N. triumphum virtutis tuae scienter excolere, ut qui tua institutione est princeps, tuo sit semper munere potens. Per Christum Dominum Nostrum. Ṙ. Amen.

Coelesti Benedictione benedicatur, custodiatur et conservetur locus iste, et omnes in eo habitantes,* agri quoque et terrae fructus. In nomine † Patris et Filii et Spiritus sancti. Ṙ. Amen.

(NB. *Ad ripam maris addatur: . . . * habitantes, naves et in eis peregrinantes, agri. . .*)

AD TERTIAM STATIONEM.

Ÿ. Dominis vobiscum. — R. Et cum spiritu tuo.

✠ Initium sancti Evangelii secundum Lucam.

Luc. 1.

Fuit in diebus Herodis, regis Judaeae, sacerdos quidam, nomine Zacharias, de vice Abia: et uxor illius de filiabus Aaron, est nomen ejus Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et justificationibus Domini sine querela: et non erat illis filius, eo quod Elisabeth esset sterilis, et ambo processissent in diebus suis. Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum, secundum consuetudinem sacerdotii: sorte exiit, ut incensum poneret, ingressus in templum Domini. Et omnis multitudo populi erat orans foris, hora incensi. Apparuit autem illi angelus Domini, stans a dextris altaris incensi. Et Zacharias turbatus est, videns, et timor irruit super eum. Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua: et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium et vocabis nomen ejus Joannem. Et erit tibi gaudium et exultatio: et multi in nativitate ejus gaudebunt. Erit enim magnus coram Domino: vinum et siceram non bibet: et Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero matris suae: et multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum ipsorum. Et ipse praecedet ante illum in

spiritu et virtute Eliae: ut convertat corda patrum in filios et incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino pleben perfectam.

Ÿ. A fulgere et tempestate,

R. Libera nos Domine!

Ÿ. A peste, fame, bello, et ab omni malo.

R. Libera nos Domine!

Ÿ. A subitanea et improvisa morte,

R. Libera nos domine!

Ÿ. Ut fructus terrae dare et conservare digneris,

R. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Ut ad veram poenitentiam nos perducere digneris,

R. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Ut cuncto populo christiano pacem et unitatem largiri digneris,

R. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam,

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti, tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus.

Exaudi, quaesumus Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis, ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Defende, quaesumus Domine, istam ab omni adversitate Civitatem (Communitatem) et toto corde tibi prostratam, ab hostium propitius tuere clementer insidiis. Per Christum Dominum Nostrum, R. Amen.

Coelesti Benedictione benedicatur, custodiatur et conservetur locus iste, et omnes in eo habitantes, agri quoque et terrae fructus. In nomine † Patris et Filii et Spiritus sancti. R. Amen.

AD QUARTAM STATIONEM.

Ÿ. Dominus vobiscum. — R. Et cum spiritu tuo.

✝ Initium sancti Evangelii secundum Joannem.

Joan. 1.

In principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt; et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum, et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex

Deo nati sunt. (*Hic genuflectitur.*) Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

Ÿ. A fulgere et tempestate,

℞. Libera nos Domine!

Ÿ. A peste, fame, bello, et ab omni malo,

℞. Libera nos Domine!

Ÿ. A subitanea et improvisa morte,

℞. Libera nos Domine!

Ÿ. Ut fructus terrae dare et conservare digneris,

℞. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Ut mentes nostras ad coelestia desideria erigas,

℞. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris,

℞. Te rogamus, audi nos.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam,

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum,

℞. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti; tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus.

A domo tua, quaesumus Domine, spirituales nequitiae repellantur, et aërearum discedat malignitas tempestatum.

Deus, qui neminem in te sperantem nimium affligi permittis, sed pium precibus praestas auditum, pro

postulationibus nostris votisque susceptis gratias agimus, te, piissime deprecantes, ut a cunctis semper muniamur adversis. Per Christum Dominum Nostrum. R. Amen.

Coelesti Benedictione benedicatur, custodiatur et conservetur locus iste, et omnes in eo habitantes, agri quoque et terrae fructus. In nomine † Patris et Filii et Spiritus sancti. R. Amen.

Peracta Processione et Ss. Sacramento ad Ecclesiam reportato cantatur: Tantum ergo Sacramentum et Genitori, Genitoque, atque dicto versiculo Panem de coelo, cum Oratione: Deus qui nobis sub Sacramento, prout in Rituali Rom. Celebrans ultimo benedicit populum cum Venerabili, nihil dicens; postea illud reverenter reponit in Tabernaculo.

OBSERVANDA
IN
CANONICA EPISCOPI
TERGESTINI-JUSTINOPOLITANI
DIOECESIIUM UNITARUM VISITATIONE.

1. Curatus loci instantem Episcopi canonicam visitationem, ut primum illi ex officio innotuerit, populo e suggestu promulgabit, eumque de scopo visitationis, quatenus hunc nosse populi est, edocebit.

Scopus autem visitationis sequens est:

- a) ut Episcopus pro bono et proficuo Dioecesium regimine personarum, locorum caeterorumque cujuslibet loci adjunctorum, nec non indigentiarum, quibus sive Curati, sive fideles ipsis commissi laborant, adeo necessariam cognitionem acquirat;
- b) ut comperiat, an et qua ratione Curati verbo et exemplo, sacramentorum administratione, parvulorum in fide catholica institutione, infirmorum visitatione, pauperum cura, exacta piarum foundationum impletione muneri suo satisfaciant;
- c) ut cognoscat, an et qua ratione fideles operantium in vinea Domini laboribus respondeant; an admonitionibus eorum morem gerant; an cultum divinum, homilias matutinas, sacrosque sermones et catecheses pomeridianas pro eo, ac tenentur, frequentent; an ad examen annuum pro digna praeparatione ad communionem paschalem compareant; an tempore paschali praeepto confessionis et communionis satisfaciant;

an nulla in populo scandala grassentur, et quae remedia adhibita fuerint;

d) ut de statu aedium parochialium, imprimis vero de statu ecclesiarum earumque vasis sacris, altaribus, baptisteriis, imaginibus, reliquiis, paramentis, reliquisque ad usum sacrum pertinentibus inquirat et inspiciat, nequid mancum, aut tale quid existat, quod domum Dei ejusque sanctitudinem minus deceat; ut de administratione bonorum ecclesiasticorum quoque ratio Eidem reddatur;

e) ut Curatos loci, ecclesiae syndicos, deputatos aliosque fideles, qui invitati comparere tenentur, audiat eorumque sive querelas, sive preces, aut alias spirituales sollicitudines excipiat;

f) ut denique factis pro vivis et defunctis suffragiis, sacramentum Confirmationis administret; ad quod autem sacramentum nemo admittetur, nisi saltem jam septimum aetatis annum agat, et rudimentis doctrinae christianae pro aetatis indigentia imbutus sit; quod schedula a Curato subscripta probandum erit, et quem in finem schedulae ejusmodi in numero sufficienti ab Officio Episcopali typis impressa communicabuntur. Curati Confirmandos ad dignam hujus Sacramenti perceptionem praeparent, et tam hos, quam patrinos de ceremoniis in ejus administratione edoceant, moneantque, ne a genitoribus eligantur patrini haeretici, aut manifeste scelerati; atque ut intra administrationem hujus sacramenti omnis tumultus et confusio evitetur; ut mares, quantum fieri potest, a feminis separentur; ut patrini manum dexteram super humerum dexterum Confirmandi, dum sacro chrismate inungitur, teneant; denique ut Confirmandi toti confirmationis actui, et ideo tam

- primae manuum impositioni et Spiritus Sancti invocationi, quam ultimae Episcopi benedictioni intersint.
2. Episcopi adventus campanarum pulsu significabitur, qui nisi eadem die canonicae visitationi locus fuerit, mox, dum advenerit, in ecclesiam se conferet; si vero visitatio hac die locum habuerit, statim domum parochialem ingreditur, et inde praecedente scholari juventute et comitante clero in ecclesiam transibit. In domo Curati Episcopo statim exhibentur libri parochiales, scilicet Baptizatorum, Copulatorum, Defunctorum, nec non Confirmatorum (qui in singulis curatiis existat oportet) libellus, in quo Missarum stipendia earumque persolutio exacte relata adpareant, liber continens statum animarum, et adcurata descriptio propria Curati opera confecta de statu morali et materiali stationis visitandae; pateat quoque archivium parochiale apto ordine dispositum.
 3. In introitu ecclesiae Curatus imaginem Crucifixi Episcopo osculandam offert, atque adspergillum tradit, qui Clerum et populum aspergit, atque mitra et baculo acceptis, incensum imponit et a parcho incensatur.

Progrediente Episcopo cum clero versus aram majorem Curatus intonat sequens responsorium:

Ecce sacerdos magnus!

Et prosequitur clerus vel chorus cum organo:

Qui in diebus suis placuit Deo.

Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

Ante infimum altaris gradum depositis mitra et baculo pastorali, Episcopus super pulvino et genuflexorio prius ibi parato genuflexus orat; Curatus vero loci stans in plano in cornu epistolae ad Episcopum versus cantat sequentes versiculos, respondente Clero, vel choro cum organo:

Ÿ. Protector noster aspice Deus;

℞. Et respice in faciem Christi tui.

Ÿ. Salvum fac servum tuum,

℞. Deus meus sperantem in te.

Ÿ. Mitte Ei Domine auxilium de Sancto;

℞. Et de Sion tuere Eum.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in Eo,

℞. Et filius iniquitatis non apponat nocere Ei.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s.

Deus humilium visitator, qui eos paterna dilectione consolaris, praetende societati nostrae gratiam tuam, ut per eos, in quibus habitas, tuum in nobis sentiamus adventum. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Mox cantatur a Curato vel choro Antiphona de Patrono ecclesiae visitandae, et quidem tempore antemeridiano ex Laudibus, pomeridiano ex Vesperis una cum versiculis congruentibus; Episcopus vero dicit Collectam iisdem correspondentem ex Missali; deinde accepta mitra et baculo pastoralis impertitur benedictionem pontificalem; Decanus autem, vel Curatus loci annuntiat indulgentias vere poenitentibus, confessis ac S. Communionem relictis, qui ecclesiam ab Episcopo visitatam in actu visitationis devote visitaverint, et pro christianorum Principum concordia, haeresum estirpatione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint; simulque, si tempus permiserit, succincta oratione scopum canonicae visitationis populo in memoriam revocat.

4. His peractis sacrosanctum Missae sacrificium vel ab ipso Episcopo vel ab alio sacerdote celebratur. Finita Missa datur benedictio cum Ss. Sacramento; postea Episcopus inspicit Tabernaculum et examinat sacram pyxidem.

Dehinc Episcopus indutus stola et pluviali, si adest, nigri vel violacei coloris et mitra simplici intonat antiphonam:

Si iniquitates observaveris etc. et fit processio ad coemeterium, vel si hoc nimium dissitum est, circa ecclesiam, vel si per tempestatem exire non liceat, in ecclesia, cantando vel clara voce dicendo Psalm. 129:

De profundis clamavi ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes: in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem aeternam dona eis Domine: et lux perpetua luceat eis.

Tunc dicit totam antiphonam:

Libera me Domine de morte aeterna, in die illa tremenda,

Quando coeli movendi sunt et terra. Dum veneris judicare saeculum per ignem.

Ÿ. Tremens factus sum ego, et timeo dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando coeli movendi sunt et terra.

Ÿ. Dies illa dies irae, calamitatis et miseriae, dies magna et amara valde. Dum veneris judicare saeculum per ignem.

Ÿ. Requiem aeternam dona eis Domine: et lux perpetua luceat eis.

Tunc repetitur Responsorium: Libera me Domine etc. usque ad primum versum. Interim dum Responsorium repetitur, offertur per digniorem ecclesiae navicella et per alium ex ministris thuribulum,

Pontifici, qui imponit incensum more consueto.
 Responsorio repetito Chorus cantat:

Kyrie eleison. — Christe eleison. — Kyrie
 eleison.

Mox Pontifex, mitra deposita, convenienti
 voce dicit:

Pater noster . . . Deinde aspergit et incensat.

Quo facto dicit versus:

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

Ÿ. In memoria aeterna erit justus.

℞. Ab auditione mala non timebit.

Ÿ. A porta inferi.

℞. Erue, Domine, animas eorum.

Ÿ. Requiem aeternam dona eis Domine.

℞. Et lux perpetua luceat eis.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s .

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes fa-
 mulos tuos sacerdotali fecisti dignitate vigere,
 praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpe-
 tuo aggregentur consortio.

Deus, veniae largitor, et humanae salutis
 amator, quaesumus elementiam tuam, ut no-
 strae congregationis fratres, propinquos et

benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria, semper Virgine intercedente, cum omnibus sanctis tuis ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

Deus, cujus miseratione animae fidelium requiescunt, famulis et famulabus tuis omnibus, hic et ubique in Christo quiescentibus da propitius veniam peccatorum; ut a cunctis reatibus absoluti tecum sine fine laentur. Per Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

Ÿ. Requiem aeternam dona eis Domine.

R̄. Et lux perpetua luceat eis.

Tunc duo cantores dicunt:

Ÿ. Requiescant in pace.

R̄. Amen.

Et mox Pontifex, elevata dextera, producit signum crucis ab omni parte super coemeterium. Tunc accepta a Pontifice mitra, revertuntur omnes ad ecclesiam eo ordine quo venerunt, choro dicente congruente voce totum Psalmum 50:

Miserere mei Deus: secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum:
et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et
occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo et mundabor: lavabis
me et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam:
et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: et
omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: et spiri-
tum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua: et spiritum
sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: et spi-
ritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te
convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus; Deus sa-
lutis meae: et exultabit lingua mea justitiam
tuam.

Domine labia mea aperies: et os meum
annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem
utique: holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor
contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua
Sion: ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Ÿ. Requiem aeternam dona eis Domine.

℞. Et lux perpetua luceat eis.

Versum cum ℞. etiam Pontifex ipse dicit voce demissa cum ministris seu capellanis suis: quibus dictis, Pontifex ad chorum ante altare majus perveniens, deposita mitra, stans dicit:

Kyrie eleison. — Christe eleison. — Kyrie eleison.

Pater noster . . .

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

Ÿ. A porta inferi.

℞. Erue Domine animas eorum.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s.

Absolve, quaesumus, Domine, animas famulorum famularumque tuarum ab omni vinculo delictorum, ut in resurrectionis gloria inter Sanctos et Electos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Ÿ. Requiem aeternam . . .

℞. Et lux perpetua . . .

Ÿ. Requiescant in pace.

R. Amen.

His peractis, deposita stola et pluviali nigris seu violaceis, incipit visitationem ab altaribus ad Baptisterium, inde ad sancta Olea, ad sacras Reliquias, tum ad capellas et sacras imagines etc. Post hæc administratur Sacramentum Confirmationis.

Molitev pred sveto birmo.

Pridi, sveti Duh, pridi in obišči duše Tvojih vernih; pridi in napolni jim srce s Tvojo milostjo!

Ti si nebeški tolažnik, vir žive vode, ogenj svete ljubezni, prava dušna moč! Ti izlivaš čez nas sedem darov Tvoje milosti; Ti si prst desnice božje, ki nam pot kaže v večno življenje; Ti si večna modrost, ki je jezike apostelnov zgovorne storila; Ti si luč, ki nam pamet razsvetljuje! Reši nas od vsake slabosti in stôri nas močne za vsako čednost; odvrni od nas peklenškega sovražnika, in dodeli nam sveti mir! Posebno pa Te prosimo, pridi čez to mlado družino, ki je danes tukaj pripravljena, da bi zakrament svete birme ali krizme prejela; pridi in potrdi jo v sveti apostolski veri, dodeli ji dar modrosti, razsvetli ji razum, nadahni jo z dobrim svêtom in daj ji moč zoper vsakatero skušnjavo; stôri, da neprenehoma raste v zveličanski učenosti in da s pobožnostjo časti Tvoje presveto ime; ohrani jo v božjem strahu!

Obudi in ohrani v nas vseh živo vero, da Tebe edinega Boga v treh osebah vedno do zadnje ure spoznamo, kakor nas uči apostolska vera:

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega Stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega; kateri je spočet od sv. Duha, rojen iz Marije Device; trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl, in v grob položen; je šel pred pekel, na tretji dan od smrti vstal; je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega; od ondod bo prišel soditi žive in mrtve. Verujem v svetega Duha, sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesa, in večno življenje. Amen.

SACRORUM RITUUM

CONGREGATIONIS DECRETUM.

IMPERII AUSTRIACI.

Fulget jam in Ecclesiae fastis, atque in aevum magna circumdatum gloria fulgebit augustum **Francisci Josephi I.** Austriae Imperatoris nomen, quod domestica sanctorum Decessorum suorum Stephani Ungarici et Henrici cognomento Pii imitatus exempla omnem curam cogitationemque suam, Imperio vix inito, illuc potissimum intenderit, ut jura Catholicae Ecclesiae inter subditos sibi populos inviolabilia conclamaret, ac, discretis Dei Caesarisque rationibus, Omnipotenti Deo per quem Reges regnant et Legum Conditores justa decernunt, quae Dei forent prompto hilarique animo redderet. Insignis adeo in Deum ejusque Ecclesiam pietas, quam ingenti cum plausu totus, qua late patet, Catholicus Orbis exceperit, ejusmodi profecto est ut Apostolica Sedes non modo de tanto Imperatore veluti de piissimo sibi-que charissimo filio glorietur, sed oblatas sibi occasiones eidem gratificandi, quantum in Domino possit, libentissime arripiat.

Cum itaque Angustissimus idem Imperator vehementer cupiat publicas quae a vetustissima aetate in Universa Ditione Austriaca pro supremo Imperante consueverunt haecenus adhiberi preces tam in Missis solemnibus per annum, non exclusa Missa Praesantificationum feria VI. in Paräscève, quam in Praeconio Paschali die sabbathi sancti atque in Litaniis sanctorum, ab Apostolica Sede ratas haberi, ut ejus auctoritate accedente omnimodam firmitatem accipiant, et ad certam fixamque methodum redigantur, supplicia ea de

re vota sua per suum in Urbe Legatum Smo. Domino Nostro Pio P. P. IX. exhiberi curavit. Hac porro occasione cum per eundem Legatum suum enixe postulaverit ut nomen supremi Imperantis in Canone Missae amodo adiciatur ad normam potius usus qui ab Austriaco Imperio constituto invaluit, quam anterioris privilegii a Summo Pontifice Clemente XIII. Imperatrici Mariae Theresiae ejusque successoribus indulti Apostolicis Litteris sub annullo Piscatoris datis anno 1761. diebus V. et VI. Maji Sanctitas Sua, matura deliberatione praemissa, volens singularis Suae ac vere paternae benevolentiae tanto Imperatori tradere pignus, porrectis ab Eo votis de benignitate Apostolica annuere dignata est, praefatasque publicas preces sub modo et forma infradicentis ratas habuit et confirmavit, atque in omnibus et singulis Ecclesiis Latini Ritus intra fines Imperii Austriaci constitutis recitari mandavit, contrariis quibuscunque, ipsisque superioribus Clementis XIII. Apostolicis Litteris, quibus ad effectum dumtaxat praesentis Indulti expresse derogavit, minime obstantibus.

Methodum autem in istius modi precibus usurpandam, atque indeclinabiliter ab omnibus et singulis Latini Ritus Ecclesiis in universa Ditione Austriaca servandam hanc esse voluit.

- I. In Missae Canone nomen Imperatoris adicietur hac adhibita formula — Et pro Imperatore Nostro N. — quae dicenda erit post mentionem factam Romani Pontificis et Episcopi Dioecesani.
- II. In singulis per annum Missis vel solemnibus, vel Parochialibus, diebus tamen quibus per Rubricas licebit, sequens addetur pro Imperatore Collecta.

O r a t i o.

Quaesumus omnipotens Deus, ut famulus tuus N. Imperator Noster, qui tua miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa, quibus decenter ornatus vitiorum monstra devitare, hostes superare, et ad Te qui via, veritas et vita es, gratus valeat pervenire. Per Dominum etc.

S e c r e t a.

Munera, Domine, quaesumus oblata sanctifica, ut et nobis Unigeniti tui corpus et sanguis fiant; et Imperatori Nostro ad obtinendam animae corporisque salutem, et peragendum injunctum officium, Te largiente, usquequaque proficiant. Per Dominum etc.

P o s t c o m m u n i o.

Haec Domine Oblatio salutaris famulum tuum N. Imperatorem Nostrum ab omnibus tueatur adversis, quatenus et Ecclesiasticae pacis obtineat tranquillitatem, et post hujus temporis decursum ad aeternam perveniat haereditatem. Per Dominum etc.

Quibus vero in Dioecesibus viguit haec hactenus consuetudo canendi insuper in Missa solemnī sive post antiphonam Communionis, sive post ultimum Evangelium versiculum — Domine salvum fac Imperatorem Nostrum N. et exaudi nos in die, qua invocaverimus te — firma eadem consuetudo perstabit.

III. In Missa Praesanctificatorum feria VI. in Parasceve inter Orationem pro cunctis Ecclesiae Ordinibus et aliam pro Catechumenis haec pro Imperatore dicetur: — Oremus et pro gloriosissimo Imperatore Nostro N., ut Deus et Dominus Noster det illi sedium suarum assistricem sapientiam, qua populum sibi commissum gubernet in omni justitia et sanctitate ad divinam gloriam et nostram perpetuam pacem. Oremus. V. Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiterne Deus, qui regnis omnibus aeterna potestate dominaris, respice ad Austriacum benignus Imperium, ut et Imperator juste imperando, et populus fideliter obediendo ad gloriam tui nominis et Regni tranquillitatem unanimi pietate conspirent. Per Dominum etc.

IV. Praeconium Paschale sabbatho sancto hac ratione concludetur:

Praecamur ergo te, Domine, ut nos famulos tuos omnemque Clerum et devotissimum populum unacum Beatissimo Papa Nostro N. et Antistite Nostro N. nec non gloriosissimo Imperatore Nostro N., quiete temporum concessa, in his Paschalibus gaudiis assidua protectione regere, gubernare et conservare digneris. Per Dominum etc.

V. In Litanis Sanctorum cum deventum fuerit ad preces, inter versiculum — Ut inimicos Sanctae Ecclesiae etc. — et alium — Ut regibus et

Principibus etc. — addetur Ψ . Ut Imperatorem Nostrum custodire digneris. \mathcal{R} . Te rogamus audi nos. — Item post Psalmum — Deus in adiutorium etc. dicto versiculo — Oremus pro Pontifice Nostro N. \mathcal{R} . Dominus conservet etc. illico subjungetur Ψ . Oremus pro Imperatore N. \mathcal{R} . Domine salvum fac Imperatorem et exaudi nos in die, qua invocaverimus te. — Denique, absolutis precibus, immediate post Orationem pro Papa adjicietur Oratio pro Imperatore superius notata — Quaesumus Omnipotens Deus, ut famulus tuus N. Imperator noster etc.

Has itaque pro Imperatore Augustissimo preces Ss. Dominus Noster ratas habuit et confirmavit, easque in omnibus latini Ritus Ecclesiis intra Ditionem Austriacam sitis recitari voluit, omni in superioribus formulis variatione prohibita; salva tantum consuetudine, ubi hactenus viguit, Imperatorem ipsum in publicis precibus semper decorandi duplici titulo Imperatoris et Regis.

Cum autem Constitutionibus Apostolicis cautum sit, ne quae ex singulari Sanctae Sedis privilegio uni alterive tantum Dioecesi, Provinciae vel Regno concessa fuere, in corpus Missalis et Breviarii Romani inserere liceat; ut generali huic praescriptioni omnes in Imperio Austriaco fideliter obtemperent, jussit Sanctitas Sua preces ipsas una cum praesenti decreto adjici solum debere in Appendice Missalis et Breviarii Romani pro diversis locis destinata, vel in supplemento Missarum atque Officiorum unius cujusque Dioecesis proprio.

Quo tandem Episcopi ceterique Ordinarii in locis degentes Austriae Dominationis subjectis certam de his omnibus habere possint notitiam, ac pro sollicitudine muneris Pastoralis, plenam perfectamque superiorum quarumcumque ordinationum executionem curare, idem Ss. Dominus Noster praesens voluit a S. R. Congregatione ferri decretum, contrariis quibuscumque non obstantibus.

R o m a e die X. Februarii 1860.

C. Episcopus Albanensis Card. Patrizi,

S. R. C. Praefectus.

Loco ✚ sigilli.

H. Capalt, S. R. C. Secretarius.

Molitve in resnice.

A. 1. Sveti križ:

V imenu Boga † Očeta in † Sina in † svetega Duha. Amen.

2. Oče naš ali Gospodova molitev:

Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi Tvoje ime; pridi k nam Tvoje kraljestvo; zgodi se Tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolgé, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in ne vpeljaj nas v skušnjavo; temuč reši nas hudega. Amen.

3. Češčena si Marija:

Češčena si Marija, milosti polna, Gospod je s Teboj; žegnana si med ženami, in žegnan je sad Tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, Mati Božja, prosi za nas grešnike zdaj in našo smrtno uro. Amen.

4. Čast bodi Bogu Očetu,

in Sinu, in svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in na vse večne čase. Amen.

5. **Apostoljska vera:**

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega, Stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega; ki je bil spočet od sv. Duha, rojen iz Marije Device; trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl, in v grob položen; je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal; šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega; od ondod bo prišel soditi žive in mrtve. Verujem v svetega Duha, sveto katoliško Cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesa, in večno življenje. Amen.

6. **Angeljevo češčenje.**

a) Angelj Gospodov je oznanil Mariji, in spočela je od svetega Duha. — Češčena si Marija. itd. — b) Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po Tvoji besedi. — Češčena si Marija itd. — c) In Beseda je mesó postala in med nami prebivala. — Češčena si Marija itd.

7. **Sveti rožni venec:**

I. Veseli del: 1. Ki si ga, Devica, od svetega Duha spočela. — 2. Ki si ga, Devica, v obiskanji Elizabete nosila. — 3. Ki si ga, Devica, v Betlehemu rodila. — 4. Ki si ga, Devica, v templju darovala. — 5. Ki si ga, Devica, v templju našla. — II. Žalostni del: 1. Ki

je za nas krvavi pot potil. — 2. Ki je za nas bičan bil. — 3. Ki je za nas s trnjem kronan bil. — 4. Ki je za nas težki križ nesel. — 5. Ki je za nas križan bil. — III. Častiti del: 1. Ki je od smrti vstal. — 2. Ki je v nebesa šel. — 3. Ki je svetega Duha poslal. — 4. Ki Te je v nebesa vzal. — 5. Ki Te je v nebesih kronal.

8. Šest resnic:

1. Da je en sam Bog. — 2. Da je Bog pravičen sodnik, ki dobro plačuje in hudo kaznuje. — 3. Da so tri Božje osebe enega bitja in ene nature: Bog Oče, Sin in sveti Duh. — 4. Da je Bog Sin, druga Božja oseba, človek postal, zato, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil in večno zveličal. — 5. Da je človeška duša neumrjoča. — 6. Da je milost Božja k zveličanju potrebna, in da človek brez milosti Božje nič zaslužnega za večno življenje storiti ne more.

9. Lastnosti Božje:

1. Bog je več en, je vselej bil, je, in bo vselej. — 2. Bog je prečisti duh, bitje, ki ima najpopolnši um in najboljšo voljo, telesa pa ne. — 3. Bog je vsega v eden, vé vse preteklo, sedanje in prihodno; vé tudi naše najskrivnejše misli in želje, torej mu nič ne moremo prikriti. — 4. Bog je neskončno

m o d e r, stori vse iz najboljšega namena, in izvoli najpripravniše pomočke, da svoj namen doseže. — 5. Bog je vsega mogočen, je vstvaril nebó in zemljo in vse, kar je: njemu ni nič nemogoče storiti. — 6. Bog je vsega pričujoč, je povsod, v nebesih in na zemlji. — 7. Bog je neskončno svet, hoče in ljubi vse dobro in sovraži vse hudo. — 8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse, kar reče, je res, in kar obljubi ali žuga, vse spolni. — 9. Bog je nespremenljiv, je vekomaj ravno tisti. — 10. Bog je neskončno dobrotljiv, skrbi po očetovsko za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega. — 11. Bog je neskončno usmiljen, nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo. — 12. Bog je neskončno pravičen, plačuje vse dobro in kaznuje vse hudo, natanko kakor si kdo zasluži.

10. Deset Božjih zapovedi:

1. Veruj v enega samega Boga. — 2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena. — 3. Posvečuj praznik. — 4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji. — 5. Ne ubijaj. — 6. Ne prešestvaj. — 7. Ne kradi. — 8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. — 9. Ne želi svojega bližnjega žene. — 10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

11. **Pet cerkvenih zapovedi:**

1. Posvečuj zapovedane praznike. — 2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši. — 3. Pôsti se zapovedane postne dni, namreč: štiridesdanski post, kvatrne, in druge zapovedane postne dni; zdrži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi. — 4. Spovej se svojih grehov najmanj enkrat v letu postavljenemu spovedniku, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje Telo. — 5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

12. **Sedem svetih zakramentov:**

1. Sveti krst. — 2. Sveta birma. — 3. Sveto rešnje Telo. — 4. Sveta pokora. — 5. Sveto poslednje olje. — 6. Sveto mašnikovo posvečevanje. — 7. Sveti zakon.

13. **K zakramentu svete pokore je potrebnih pet reči:**

1. Izpraševanje vesti, ali grehe premisliti. — 2. Kes, ali grehe obžalovati. — 3. Trdni sklep, ali Bogu obljubiti, da ga več ne bom žalil. — 4. Spoved, ali svoje grehe mašniku povedati. — 5. Zadostovanje, ali pokoro delati.

14. **Pred spovedjo**

moli očitno spoved. Ko prideš v spovednico, poklekni in reci: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Prosim vas, duhovni oče, svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto izpovem! V imenu † Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Jaz ubogi grešnik se spovem Bogu vsegamogočnemu, Mariji, Materi Božji, vsem ljubim svetnikom in svetnicam Božjim, in Vam, častitljivi mašnik, Božji namestnik, da sem po svoji zadnji spovedi velikokrat in obilo grešil v mislih in željah, z besedo in dejanjem in z zamudo dobrih del; posebno pa se obtožim teh-le grehov: . . .

15. **Skleni spoved:**

Zdaj se ne spomnim več družih grehov; prosim vas, duhovni oče, zveličalne pokore in svete odveze.

16. **Kes ali grevenga:**

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem Tebe, svojega preljubeznjivega Boga, vso svetost in neskončno dobroto, ki Te iz vsega srca ljubim, ž njimi razžalil. Trdno sklenem s pomočjo Tvoje svete milosti svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smrt raje pretrpeti, kakor Tebe, svojega Boga, neskončno svetost in dobroto, še kedaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! To Te prosim po neskončnem zasluženju Tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

17. **Sedem darov svetega Duha:**

1. Dar modrosti. — 2. Dar umnosti. —
3. Dar sveta. — 4. Dar moči. — 5. Dar uče-
nosti. — 6. Dar pobožnosti. — 7. Dar strahu
Božjega.

B. 18. **Poglavitni grehi:**

1. Napuh. — 2. Lakomnost. — 3. Neči-
stost. — 4. Nevoščljivost. — 5. Požrešnost. —
6. Jeza. — 7. Lenoba.

19. **Grehi zoper svetega Duha:**

1. Predrzo v Božjo milost grešiti. — 2. Nad
Božjo milostjo obupati. — 3. Spoznani krščanski
resnici se ustavljati. — 4. Svojemu bližnjemu
zavoljo milosti Božje nevoščljiv biti. — 5. Do
lepega opominjevanja otrpno srce imeti. —
6. V nespokornosti trdovratno ostati.

20. **Vnebovpijoči grehi:**

1. Radovoljni uboj. — 2. Mutasti ali so-
domski greh. — 3. Zatiranje ubožcev, vdov in
sirot. — 4. Delavcem in najemnikom zaslužek
zadrževati ali utrgovati.

21. **Devet ptujih grehov:**

1. V greh svetovati. — 2. Grešiti velevati.
— 3. V drugih greh privoliti. — 4. V greh napeljevati. — 5. Drugih greh hvaliti. — 6. K grehu

molčati. — 7. Greh pregledati. — 8. Greha se vdeležiti. — 9. Greh zagovarjati.

C. 22. **Tri božje čednosti.**

I. Djanje vere (kratko): O moj Bog! v Tebe verujem, ker si večna resnica; — II. Djanje upanja (kratko): O moj Bog! v Tebe zaupam, ker si neskončno dobrotljiv in milostljiv. — Djanje ljubezni (kratko): O moj Bog! Tebe ljubim iz celega srca, ker si večna dobrotva, vse časti, hvale in ljubezni vreden. Zavaljo Tebe ljubim tudi svojega bližnjega, kakor sam sebe.

23. **Štiri poglavitne djanjske čednosti:**

1. Modrost. — 2. Zmernost. — 3. Pravičnost. — 4. Srčnost.

24. **Poglavitnim grehom nasprotne čednosti:**

1. Ponižnost je napuhu nasproti. — 2. Dobrotljivost lakomnosti. — 3. Čistost nečistosti. — 4. Ljubezen nevoščljivosti. — 5. Zmernost požrešnosti. — 6. Potrpežljivost jezi. — 7. Gorečnost lenobi.

25. **Dolžnosti, ki jih je Jezus posebno priporočal:**

1. Najprej Božjega kraljestva in njegove pravice iskati. — 2. Sam sebe zatajevati. — 3. Svoj križ nositi. — 4. Za Kristusom hoditi.

— 5. Krotak in ponižen biti. — 6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za one, ki nas žalijo in preganjajo.

26. Osem zveličanskih čednosti, ali osem blagrov:

1. Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. — 2. Blagor krotkim, ker zemljo bodo posedli. — 3. Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi. — 4. Blagor jim, ki so pravice lačni in žejni, ker bodo nasičeni. — 5. Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli. — 6. Blagor jim, ki so čistega srea, ker bodo Boga gledali. — 7. Blagor mirnim, ker bodo otroci Božji imenovani. — 8. Blagor njim, kateri zavoljo pravice preganjanje trpé, ker njih je nebeško kraljestvo.

27. Tri najiminitnejša dobra dela so:

1. Molitev. — 2. Post. — 3. Miloščina.

28. Telesna dela usmiljenja so:

1. Lačne nasitovati. — 2. Žejne napajati. — 3. Popotnike sprejemati. — 4. Nage oblačiti. — 5. Bolnike obiskovati. — 6. Jetnike reševati. — 7. Mrliče pokopavati.

29. Duhovna dela usmiljenja:

1. Grešnike svariti. — 2. Nevedne učiti. — 3. Dvomljivim prav svetovati. — 4. Žalostne tolažiti. — 5. Krivico voljno trpeti. — 6. Tem,

ki nas žalijo, iz srca odpustiti. — 7. Za žive in mrtve Boga prositi.

30. **Evangeljski svètje:**

1. Radovoljno uboštvo. — 2. Vedno devišтво. — 3. Vedna pokorščina pod duhovnim poglavarjem.

31. **Štiri poslednje reči človekove:**

1. Smrt. — 2. Sodba. — 3. Pekel. — 4. Nebesa.

Kratek krščanski nauk.

Kaj nam je storiti, če hočemo v nebesa priti?

1. Krščansko verovati; 2. pobožno moliti; 3. zapovedi Božje zvesto spolnovati; 4. sv. zakramente vredno prejemati; 5. ogibati se hudega in delati dobro.

Je-li več ko en Bog?

En sam Bog je.

Koliko je božjih oseb?

Božje osebe so tri; Bog Oče, Sin in sveti Duh.

Kako se imenujejo vse tri božje osebe skupaj?

Presveta Trojica se imenujejo.

Kdo je vse vstvaril?

Bog je vstvaril nebo in zemljo in vse kar je.

Kdo ohranjuje in vlada vse, kar je vstvarjenega?

Bog ohranjuje in vlada ves svet; on skrbi za vse stvari.

Katere so najimenitnejše stvari božje?

Najimenitnejše stvari božje so angelji in ljudje.

Kdo so angelji?

Angelji so čisti duhovi; imajo um in voljo, telesa pa ne.

Čemu je vstvaril Bog angelje?

Bog je vstvaril angelje, da bi njega spoznali, častili in ljudi varovali.

So-li vsi angelji Bogu zvesti ostali?

Nekateri angelji so bili prevzetni, in Bog jih je za vselej zavrgel in v pekel pahnil; hudobni duhovi jim pravimo.

Kako je Bog vstvaril prvega človeka?

Telo prvega človeka je Bog vstvaril iz ila, in mu je vdihnil neumrljivo dušo. Prvemu človeku je bilo ime Adam, in iz rebra Adamovega je Bog vstvaril prvo ženo Evo.

Iz česa je vsak človek?

Človek je iz umrljivega telesa in iz neumrljove duše, ki je po Božji podobi vstvarjena.

Zakaj nas je Bog vstvaril?

Bog nas je vstvaril, da bi ga spoznali, častili, ljubili, njegove zapovedi spolnovali in enkrat v nebesa prišli.

Kako se je Adamu in Evi s početka godilo?

V prelepem raju (paradižu) sta živela nedolžna in sveta; bila sta vsa srečna, tudi na telesu neumrjoča.

Kaj je Bog prvim starišem, Adamu in Evi, prepovedal?

Bog jima je prepovedal jesti sad nekega drevesa, ki je stalo sredi raja; če bosta jedla, bosta umrla, jima je Bog dejal.

Sta-li Adam in Eva Boga slušala?

Ne; bila sta Bogu nepokorna, jedla sta prepovedani sad, kajti zapeljal ju je hudobni duh v podobi kače. Grešila sta.

Kako imenujemo tisti greh, ki sta ga storila Adam in Eva?

Tisti greh, ki sta ga Adam in Eva storila, ko sta jedla prepovedani sad, imenujemo izvirni ali podedovani greh.

Zakaj se imenuje ta greh izvirni greh?

Ker iz njega izvira vse hudo za dušo in za telo. Za dušo, da je naša pamet otemnjena, naša volja popačena in da smo izgubili pravico do nebeškega kraljestva. Za telo pa, da so na svetu mnoge bolezni, in da morajo vsi ljudje umreti.

Zakaj pravimo temu grehu tudi podedovani greh?

Zato, ker smo ga vsi po prvih stariših podedovali.

Kdo ima izvirni greh?

Vsi ljudje na svetu, razven Marije, prečiste Device. Le Mati Božja je vsa čista in sveta — brez madeža izvirnega greha spočeta, iz vsacega greha izvzeta. — (Čisto spočetje Marijino.)

Ali je Bog prve stariše vekomaj zavrgel?

Bog ni zavrgel vekomaj človeka, ampak obljubil je poslati mu Odrešenika ali Mesija. Prišel je na svet čez štiri tisoč let.

Kako se imenuje obljubljeni Odrešenik ali Rešitelj?

Naš Odrešenik imenuje se Jezus Kristus.

Kdo je Jezus Kristus?

Jezus Kristus je: 1. Edinorojeni Sin Boga Očeta; — 2. Bog in človek skupaj; — 3. naš Odrešenik, Gospod in Učitelj, in bo naš Sodnik.

Kdo je bila mati Jezusova?

Mati Jezusova je bila Marija, prečista Devica, ki je bila zaročena s sv. Jožefom. (Sv. Jožef je bil rednik Jezusov.)

Kdo je Mariji oznanil, da bo mati Jezusova postala?

Mariji je oznanil sveti angelj Gabrijel, da bo mati Jezusova postala in da ga bo spočela od svetega Duha. (Angeljevo češčenje.)

Kje je Marija Jezusa porodila?

V Betlehemu v štalici (hlevcu) je Marija Jezusa porodila. („O polnoči — se Jezus nam rodi — nebò in zemlja se veseli.“ Božiči.)

Kdaj je začel Jezus učiti?

Ko je imel trideset let, je začel Jezus učiti. Tri leta je učil po celi judovski deželi. Izmed poslušalcev je izbral 12 aposteljnov.

Kaj je Jezus učil?

Jezus je učil: 1. Kaj imamo verovati; — 2. kaj od Boga pričakovati — upati; — 3. kaj nam je storiti, in kako živeti, da bomo časno srečni in večno zveličani.

S čim je Jezus potrjeval svoje nauke?

Jezus je potrjeval svoje nauke: 1. Z besedami sv. pisma, ki o njem priča; — 2. s čudeži, ki jih je delal na stvaréh in na ljudeh; — 3. s prorokovanjem prihodnjih reči, ki so se natančno dopolnile.

Zakaj je Jezus trpel in umrl?

Jezus je za nas trpel in umrl, da nas je večnega pogubljenja rešil, in nam nebesa odprl.

Kaj je Jezus trpel za nas?

Jezus je trpel (ko človek) na duši in na telesu. Na duši silno žalost, na telesu pa velike bolečine, ko je krvavi pot potil, bičan bil, s trnjem venčan, ko je težek križ nesel in bil na križu umorjen. (Glej žalostni del sv. Rožnega venca.)

Kje je Jezus umrl?

Jezus je umrl na križu, blizu mesta Jeruzalema na gori Kalvariji, kjer so ga judje v sredi med dvema razbojnikoma križali. (Veliki petek.)

Kdaj je Jezus od mrtvih vstal?

Jezus je tretji dan po svoji smrti iz lastne moči od mrtvih vstal s častitljivim telesom. (Velika noč, Alleluja!)

Kdaj je Jezus v nebesa šel?

Štirideseti dan po svojem vstajenji je Jezus na Oljski gori z dušo in s telesom častitljiv v nebesa šel.

Kdaj bo Jezus zopet prišel?

Jezus bo zopet prišel na sodnji dan, konec svetá, ko bo sodil žive in mrtve, to je: dobre in hudobne.

Koga je poslal Jezus svojim vernim, potem, ko je v nebesa šel?

Jezus je poslal svojim vernim svetega Duha v podobi gorečih jezikov, deseti dan po svojem vnebohodu. (Binkošti.)

Kdo je sveti Duh?

Sveti Duh je tretja Božja oseba v presveti Trojici, on je pravi Bog.

Kaj so apostoli storili po prihodu svetega Duha?

Apostoli Jezusovi po prihodu sv. Duha so: 1. Učili po vsem takrat znanem svetu; — 2. so v imenu Jezusovem čudeže delali; — 3. so krstili verne ljudi v imenu Boga Očeta, Sina in sv. Duha.

Kdo zdaj oznanjuje Jezusov nauk?

Nasledniki apostolov, rimski papež, škofje in mašniki zdaj učé, in v imenu Jezusovem vernim kristijanom svete zakramente delé.

Kako se imenujejo vsi verni kristijani vkup?

Vsi verni kristijani, kateri učé in kateri poslušajo, imenujejo se sveta katoliška cerkev.

O svetih zakramentih.

Kaj nam je k zveličanju sebesno potrebno?

Posvečujoča milost (gnada) božja nam je k zveličanju sebesno potrebna.

Kaj je posvečujoča milost Božja?

Posvečujoča milost Božja je dar Božji, po katerem duša naša postane lepa, čista, sveta, svetla, živa, bogata, Bogu dopadljiva.

Kakšna je duša v grehu?

Duša v grehu je pred Bogom grda, nesnažna, ostudna, temna, mrtva, uboga, Bogu zoprna.

Kdo nam je posvečujočo milost Božjo zaslužil?

Jezus Kristus nam je s svojim trpljenjem in smrtjo zaslužil posvečujočo milost Božjo.

Kdo nam deli posvečujočo milost Božjo?

Bog sveti Duh nam deli posvečujočo milost Božjo v svetih zakramentih; on nas posvečuje.

Kaj so sveti zakramenti?

Sveti zakramenti so vidna znamenja nevidne milosti Božje, katera je Jezus postavil za naše posvečenje in zveličanje.

Koliko je svetih zakramentov?

Sedem je sv. zakramentov. (Glej zgoraj št. 12.)

V katerem zakramentu se nam prvič podeli milost Božja?

Pri svetem krstu se nam podeli v prvič milost Božja posvečujoča, zato je sveti krst prvi in najpotrebniši zakrament; brez krsta ne more nihče zveličan biti; po njem se nam izbriše izvirni greh in vsi drugi grehi, če jih je kdo pred krstom storil; po njem smo postali otroci Božji in deležniki večnega zveličanja.

Kateri zakrament nas v sveti krščanski veri potrdi?

Zakrament svete birme nas v krščanski veri potrdi in nam posvečujočo milost Božjo pomnoži, da moremo nauke svete vere prav spoznati in po njih živeti.

Kateri je najsvetejši zakrament?

Zakrament svetega rešnjega Telesa je najsvetejši zakrament, ker je pravo živo telo in prava živa kri Gospoda našega in Zveličarja Jezusa Kristusa v podobah kruha in vina.

Kako je Jezus pričujoč v presvetem rešnjem Telesu?

Jezus je pričujoč v presvetem rešnjem Telesu zares in popolnoma, kakor Bog in človek skupaj, z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom; pod najmanjšo drobtinico posvečene svete hostije ravno tako, kakor pod najmanjšo kapljico posvečene svete krvi.

Kdaj je Jezus postavil zakrament svetega rešnjega Telesa?

Pri zadnji večerji (na veliki četrtek), ko je vzel kruh v svoje presvete roké, ter ga posvetil,

razlomil in dal učencem, rekoč: „Vzemite in jejte, to je moje telo!“ In ravno tako je vzal kelih z vinom, ga posvetil in dal učencem piti, rekoč: „Pijte iz njega vsi, ker to je moja kri nove zaveze.“ To storite v moj spomin!

Kaj je Jezus naročil apostolom z besedami: To storite v moj spomin?

Z besedami: To storite v moj spomin je Jezus naročil apostolom in njih naslednikom, škofom in mašnikom, da naj tudi oni spremené kruh in vino v sveto rešnje Telo in kri Kristusovo.

Kdaj se spremeni kruh in vino v Kristusovo telo in kri?

Na altarji pri sveti maši, kadar mašnik izgovarja iste besede Kristusove nad kruhom in vinom: „To je moje telo! To je moja kri!“

Čemu je postavil Jezus zakrament svetega rešnjega Telesa?

Jezus je postavil zakrament sv. rešnjega Telesa: 1. Za spomin svojega trpljenja, za daritev svete maše; — 2. za hrano duši naši za večno življenje, sveto obhajilo.

Kaj je sveta maša?

Sveta maša je nekrvava daritev nove zaveze, voden spomin tiste krvave daritve, ki jo je opravil Jezus na svetem križu; je spomin Kristusovega trpljenja in smrti.

Koliko poglavitnih delov ima sveta maša?

Poglavitni deli sv. maše so: 1. Evangelij; — 2. darovanje; — 3. povzdigovanje; — 4. obhajilo.

Kaj je obhajilo?

Ako se prejme ali zavžije sveto rešnje Telo.

Ali smo dolžni obhajati se?

Dolžni smo obhajati se ali sv. rešnje Telo prejemati, ker je naš Gospod Jezus Kristus to storiti zapovedal.

Kako se mora pripravljati, kdor se hoče vredno obhajati?

Kdor se hoče vredno obhajati, se mora pripravljati na duši in na telesu. 1. Na duši mora biti čist, da nima nobenega smrtnega greha in da je v milosti Božji, ter da obudi v srcu vero, upanje, ljubezen, kes nad grehi in srčno željo po Jezusu. — 2. Na telesu pa mora biti na tešče, in po svojem stanu snažno oblečen. Pred sv. obhajilom ima rêči na prsa trkajoč trikrat: O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša!

Kaj je treba po svetem obhajilu storiti?

Po svetem obhajilu je treba: 1. Jezusa ponižno zahvaliti in moliti ga; — 2. vero, upanje in ljubezen obuditi in — 3. prositi ga, da naj vedno s svojo milostjo v nas ostane. (Duša Kristusova!)

Kaj stori, kdor vedoma v smrtnem grehu prejme sv. Rešnje Telo?

Kdor prejme sv. obhajilo v smrtnem grehu, velik greh, imenovan božji rop, stori; tak prejme Kristusa v sodbo in pogubljenje.

S čim se zgubi milost božja posvečujoča?

Z vsakim smrtnim grehom zgubi se posvečujoča milost božja.

V katerem zakramentu zopet prejmemo posvečujočo milost božjo?

V zakramentu svete pokore zopet prejmemo posvečujočo milost božjo, in na duši oživimo.

Komu je potrebna sveta pokora?

Sveta pokora je potrebna vsem tistim, ki so po svetem krstu smrtno grešili.

Komu je dal Jezus oblast grehe odpuščati?

Svojim apostolom in njih naslednikom, škofom in mašnikom je dal Jezus oblast grehe odpuščati. („Tem, ki boste grehe odpustili, jim bodo odpuščeni, tem, ki jih boste zadržali, jim bodo zadržani.“)

Kaj mora grešnik storiti, ako hoče zakrament svete pokore prejeti?

Grešnik mora: 1. Izpraševati svojo vest; — 2. zgrevati ali kesati se svojih grehov; — 3. trdno skleniti, da se bode poboljšal; — 4. čisto se izpovedati, in — 5. za grehe zadostovati. (Glej gori števil. 13.)

Kaj se pravi vest izpraševati?

Vest izpraševati pravi se: preišljevati, kako sem grešil.

Kaj je treba grešniku storiti, da svoje grehe prav spozna?

Treba mu je sv. Duha na pomoč klicati, da ga razsvetli, potem naj preišljeuje, ako je grešil

zoper božje ali zoper cerkvene zapovedi, ali je kriv poglavitnih ali pa tudi tujih grehov, ali je dolžnosti svojega stanú prav spolnoval; premisliti je treba, kako je grešil v mislih, željah, z besedami ali v dejanji; misliti mora na vrsto, na število grehov, zlasti smrtnih, in na okoljščine greha, t. j. kje, kedaj, zakaj, s kom, kako je grešil.

Kaj pomeni zgrevati ali kesati se greha?

Greha kesati se pomeni: greh kot največe hudo studiti in sovražiti in zavoljo greha, s katerim se Bog razžali, notranjo srčno žalost imeti, in trdno skleniti, nič več Boga ne žaliti.

Koliko grehov je treba obžalovati?

Vse storjene grehe majhne in velike je treba obžalovati.

Kolikero je kesanje?

Dvojno: 1. Nepopolno, kadar se grešnik kesa, da je Boga žalil, pa še več zato, ker je z grehom nebesa izgubil in pekel zaslužil; — 2. popolno, kadar s pomočjo svete milosti Božje zato greh obžalujemo, ker smo z grehom Boga, najboljšega Očeta, žalili. (Zgoraj šte. 17.)

Katero kesanje mora grešnik obuditi, da zadobi odpuščenje grehov?

Pri sveti spovedi zadostuje nepopolno kesanje, pa bolje je popolno. Kadar se pa kdo ne more izpovedati, naj obudi popolno kesanje.

Kaj je trdni sklep?

Trdni sklep je resnična volja svoje življenje poboljšati, in ne več grešiti; varovati se grešnih

priložnosti, in svojemu bližnjemu storjeno škodo poravnati.

Kaj pomeni izpovedati se?

Izpovedati se pomeni svojih grehov se obtožiti (povedati) kakemu pooblaščenemu duhovniku, da se od njega sveto odvezo dobi.

Kakšna mora biti spoved?

Spoved mora biti: 1. Ponižna; — 2. čista; — 3. natančna in odkritosrčna.

Ali je veljavna spoved, če kdo kak smrten greh nalašč zamolči?

Taka spoved, pri kateri grešnik kak smrten greh vedoma ali nalašč zamolči, če se boji ali ga je sram izpovedati se, nič ne velja. Tak grešnik še nov smrten greh stori.

Kaj je zadostovanje?

Zadostovanje so tista dobra dela, ki jih spovednik grešniku naloži za pokoro, kakor so: molitev, post in milošnja, ali druga pokorila po velikosti in lastnosti grehov.

Kaj so odpustki?

Odpustki so odpuščenje časnih kazni, katere bi morali trpeti zaradi greha še po spovedi, ali v sedanjem življenju ali po smrti v vicah.

Kaj je treba, da odpustke dobimo?

Da odpustkov dobimo, nam je treba biti v milosti Božji, in da zvesto to opravimo, kar sveta cerkev v zadobljenje odpustkov storiti veleva.

Dodatek molitvic z odpustki.

Vsakikrat dobiš po 25 dni odpustkov, ako pobožno rečeš:

1. Jezus! — 2. Marija!

Po 50 dni odpustkov:

1. Hvaljen bodi Jezus Kristus! — 2. Vekomaj. Amen. — 3. Če se pobožno pokrižaš. — 4. Moj Bog in vse!

Po 100 dni odpustkov:

1. Moj Jezus usmiljenje! — 2. Češčen in hvaljen bodi vsaki čas presveti in božji zakrament. — 3. Za vsak Očenaš in vsako Češčenosimarijo, če vsaj en del sv. rožnega venca moliš na blagoslovljeni molek. — 4. Angelček Božji, ki varuh si moj, — Po višji dobroti sem varvanec Tvoj, — Razsvetluj in varuj me, — Vodi me in vladaj me! — 5. Če se prekrižaš z blagoslovljeno vodo. — 6. Če se vsaj pol ure pridno učiš katekizma. — (In druge molitve.)

Po 300 dni odpustkov (sledede in mnogo drugih):

1. Daj presladko Jezusa srce, da le vedno bolj naj ljubim Te! — 2. Sladko srce Marijino, bodi moje rešenje. — 3. Češčeno bodi sveto in brezmadežno spočetje presvete Device in Matere božje Marije. — 4. Spomni se, o premila Devica Marija! da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil zapuščen, kdor je pod Tvoje varstvo pribežal, v Tvojo pomoč klical, Tvoji prošnji se priporočal. S tem zaupanjem navdan hitim k Tebi,

devic Devica. Mati! k Tebi pridem, pred Teboj stojim zdihujoč grešnik. Nikar, o Mati večne Besede, ne zavrzi mojih besed, temuč poslušaj in usliši me milostno. Amen.

Vsakikrat 300 dni, po svetem obhajilu pa po 7 let in 7 kvadragen:

5. Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, odreši me!
 Kri Kristusova, napôji me!
 Voda strani Kristusove, operi me!
 Trpljenje Kristusovo, potrdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje rane zakrij me!
 Od Tebe ločiti se, ne pusti me!
 Pred hudim sovražnikom brani me!
 Ob smrtni uri kliči me!
 In k sebi priti pusti me!
 Da s svetniki Tvojimi hvalim Te,
 Na vekov veke vse. Amen.

Tri božje čednosti.

(Se molijo posebno po pridigi in krščanskem nauku.)

Djanje vere.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si Ti, Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli pridigovali, in kar nam sveta rimsko-katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si Ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljufati, ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanašam na Tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal, in dodelil, Tebe od obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebnih pomočkov vse to doseči. Upam to od Tebe, ker si to obljubil Ti, kateri si vsega-

mogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen.
O Bog! potrdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim Te iz celega srca čez vse, ker si največa dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden. Ljubim Te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega srca, da bi Te ravno tako ljubil, kakor so Te Tvoji najzvestejši služabniki ljubili in Te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj.

Kes ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ne samo zato, ker sem nebesa zgubil in pekel zaslužil, ampak veliko več zato, ker sem Tebe, svojega preljubeznivega Boga, Tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki Te iz celega srca ljubim, ž njimi razžalil. Trdno sklenem s pomočjo Tvoje milosti svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smrt, rajše pretrpeti, kakor Tebe, svojega Boga, neskončno svetost in dobroto še kedaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep. To Te prosim po neskončnem zasluženju Tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Molitve,

katere naj se kleče opravljajo po ukazu papeža Leona XIII.
v vseh cerkvah sveta po vsaki tihi sv. maši.

Mašnik móli trikrat z verniki: Češčena Marija itd.

Potem tudi z verniki skupaj antifono:

Češčena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K Tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci. K Tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, Svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad Svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljud Kristusovih!

M o l i m o !

O Bog, pribežališče naše in moč, ozri se milostno na ljudstvo, k Tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, Božje porodnice, sv. Jožefa, Njenega ženina, Tvojih sv. apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje

za spreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere sv. cerkve. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pristavi naj se invokacija:

Sveti nadangelj Mihael, brani nas v boji; proti zlobnosti in zalezovanju hudobnega duha bodi nam pomoč! — **Ukroti** naj ga **Bog!** ponižno za to prosimo. In ti, prvak nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z močjo Božjo v peklenko brezdno páhni! Amen.

(Leon XIII. 300 dni odpustka.)

